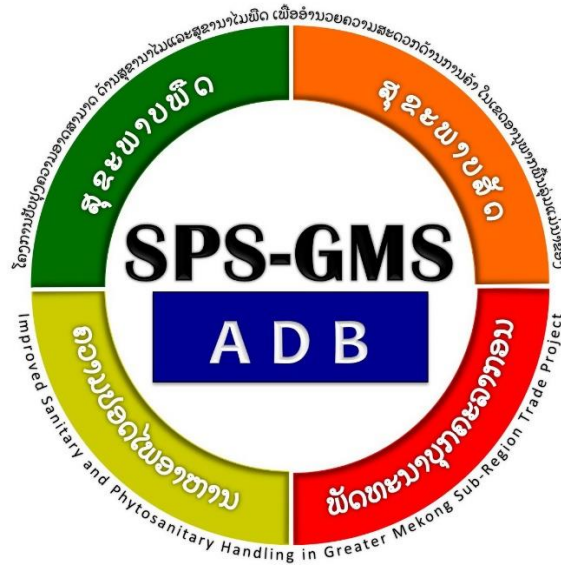

PLANT QUARANTINE GUIDELINES

TRADE FACILITATION: IMPROVED SPS HANDLING OF GREATER MEKONG SUB REGION TRADE PROJECT
(ADDITIONAL FINANCING)

SITHAN NEUA VILLAGE, SIKHOTTBONG DISTRICT, VIENTIANE, CAPITAL, LAO PDR

TEL: +856 21 255 087 FAX: +856 21 255 087

ທີ່ປຶກສາດ້ານແມງໄມ້ສັດຕູພືດສາກົນ (Entomology) ສູນປ້ອງກັນພືດ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

ກຸມພາ 2020

Contents

No table of contents entries found.

ພາຍຫຼັງການປະຕິບັດສັນຍາ SPS ໃນປີ 1995, ການຄ້າສິນຄ້າກະສິກໍາໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ອີງຕາມຂໍ້ກໍານົດຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ບັນດາປະເທດທີ່ກໍາລັງເຈລະຈາການຄ້າຂາຍ ສິນຄ້າກະສິກໍາຕ້ອງໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊີວະວິທະຍາ, ການແຈກຢາຍ, ຂອບເຂດຂອງເຈົ້າພາບ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດຂອງສັດຕູພືດຂອງພືດທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນກັກກັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍປະເທດ, ໂດຍສະເພາະປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໄດ້ພັດທະນາໂປໂຕຄອນ SPS ທີ່ສົມບູນແບບ, ແຕ່ຫຼາຍປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການ SPS ເທື່ອ. ປະເທດທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຢ່າງພຽງພໍກ່ຽວກັບສະພາບສຸຂະພາບ (ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ) ຂອງອຸດສະຫະກໍາກະສິກໍາ ແມ່ນຢູ່ໃນຂໍ້ເສຍປຽບເມື່ອເຈລະຈາການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດ. ເນື່ອງຈາກວ່າ, ຜູ້ນໍາເຂົ້າໃນອະນາຄົດຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສັດຕູພືດໃນປະເທດສົ່ງອອກ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະນໍາສະເໜີສັດຕູພືດທີ່ແປກປະຫຼາດພ້ອມກັບສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້າ. ສຸຂະພາບຂອງພືດໄດ້ກາຍເປັນປະເດັນສໍາຄັນໃນນະໂຍບາຍການຄ້າທີ່ສໍາຄັນ. ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສະຖານະພາບສຸຂະພາບຂອງພືດ ມີການນໍາໃຊ້ທີ່ສໍາຄັນເທົ່າທີ່ອຸດສາຫະກໍາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນຮີບດ່ວນທີ່ຈະຕ້ອງພັດທະນານະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການກັກກັນທີ່ເໝາະສົມ ໃນການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດທີ່ແຜ່ລະບາດ. ດ້ວຍຈຸດປະສົງນີ້, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີໄດ້ລິເລີ່ມໂຄງການທີ່ມີຫົວຂໍ້ວ່າ “ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ: ການປັບປຸງສຸຂະພາບໄມ້ພືດ ແລະ ສັດຕູພືດ (SPS) ໃນໂຄງການການຄ້າໃຫຍ່ໃນອະນຸພາກພື້ນແມ່ນໍ້າຂອງ” ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຮູ້ວຽວຊານໃນຂົງເຂດການຄຸ້ມຄອງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດ ໃນພາກພື້ນແມ່ນໍ້າຂອງ. ການຮວບຮວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ນີ້ ໂດຍອ້າງອີງເປັນພິເສດຕໍ່ສັດຕູພືດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ຖືກດໍາເນີນໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນລັກສະນະຕ່າງໆໃນບົດຮຽນນີ້:

1. ສັນຍາ SPS
2. ເຜົ່າລະວັງສັດຕູພືດ
3. ການເກັບຕົວຢ່າງຂອງແມງໄມ້
4. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ
5. ການກັກກັນພືດ
6. ສັດຕູພືດແມງໄມ້ຂອງພືດກະສິ ກໍາ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງປະເທດ GMS
7. ແມງໄມ້ສັດຕູພືດຂອງປ່າໄມ້
8. ການເກັບຮັກສາສັດຕູພືດແມງໄມ້
9. ການລວບລວມແມງໄມ້ແລະການຄຸ້ມຄອງຖານຂໍ້ມູນ
10. ອົງການປົກປ້ອງພືດແຫ່ງຊາດ (NPPO)
11. ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພະແນກ Entomology

ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສ່ວນປະກອບຕ່າງໆໄດ້ຖືກລວບລວມຈາກສິ່ງພິມແລະເວບໄຊທ໌ຕ່າງໆ, ນອກເໜືອ ຈາກຂໍ້ມູນທີ່
ໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງໆ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຄວາມໝາຍສໍາລັບການນໍາໃຊ້ບໍ່ມີຄຸນສໍາລັບນັກຄົ້ນຄວ້າ
ແລະ ພະນັກງານປ້ອງກັນພຶດໃນສູນປ້ອງກັນພຶດ.

ການກັກກັນພືດ

ການເນະນຳ

ຄຳວ່າ 'ການກັກກັນ' ມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກຄຳວ່າ "ການກັກກັນ" ຂອງອິຕາລີເຊິ່ງ ໝາຍເຖິງ "ສີ່ສິບ" ໂດຍອ້າງເຖິງ ການຖືກກັກຂັງເປັນເວລາສີ່ສິບວັນ ເຊິ່ງຕາມປົກກະຕິໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບການຂົນສົ່ງ ທີ່ມາຈາກບັນດາປະເທດທີ່ ມັກເກີດກັບການລະບາດ (Gensini et al., 2004). ຂໍ້ຈຳກັດ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ທັງຄົນ ແລະ ພືດແລະ ສັດທີ່ມາຈາກເຂດທີ່ມີພະຍາດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ລູກເຮືອ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານທີ່ເດີນທາງມາຈາກເຂດທີ່ມັກເກີດ ພະຍາດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວຢູ່ເທິງເຮືອເປັນໄລຍະເວລາເພື່ອກວດຫາການຕິດເຊື້ອທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ຄຳສັບ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນໃນການພົວພັນກັບການປ້ອງກັນຈາກພະຍາດຂອງຄົນ ແລະ ສັດ ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກ ດັດແປງເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາວິທີການປ້ອງກັນຕ້ານກັບສັດຕູພືດກະສິກຳ ແລະ ພືດສວນ.

ການເຂົ້າມາຂອງແມງໄມ້ຊະນິດດຽວຫຼືພະຍາດທີ່ແປກໃໝ່ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງມັນໃນສະພາບແວດລ້ອມ ໃໝ່ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ (ຕາຕະລາງ 1). ໃນບາງກໍລະນີ, ປະເທດໜຶ່ງ ອາດຈະຕ້ອງ ໃຊ້ປະລິມານຫຼາຍເກີນໄປສຳລັບການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ຫຼື ແມງໄມ້ທີ່ນຳມາໃຊ້. ການກັກກັນພືດ ກວມເອົາທຸກໆ ດ້ານຂອງລະບຽບການ ຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງພືດທີ່ມີຊີວິດ, ຊັ້ນສ່ວນຂອງພືດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນພືດລະຫວ່າງ ເຂດແດນທີ່ມີການເມືອງ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາຂອງມັນ. ການກັກກັນລະດັບປານກາງ ແລະ ຫຼັງການເຂົ້າໄປໃນປະຕູໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຕາມລຳດັບ ເພື່ອສະແດງເຖິງການກັກຂັງຂອງພືດ ໃນການໂດດດ່ຽວເພື່ອ ກວດກາໃນລະຫວ່າງ ຫຼື ຫລັງຈາກມາຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ຕາຕະລາງ 1. ການສູນເສຍທີ່ເກີດຈາກພະຍາດພືດທີ່ນຳສະເໜີ.

ພະຍາດ	ພືດອາໃສ	ປະເທດ		ການສູນເສຍ
Canker	ໝາກນາວ	ອາເມລິກາ	ຍີ່ນປຸ່ນ	\$ 13 ລ້ານ; ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ຖືກທຳ ລາຍ ຈຳນວນ 19,5 ລ້ານ ຕົ້ນ
Dutch elm	Elm	ອາເມລິກາ	ໂຮນລັງ	ມູນຄ່າ 25 ລ້ານໂດ ລາ - 50.000 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ
Blight	ແກ່ນໝາກກໍ່	ອາເມລິກາ	ອາຊີຕາເວັນອອກ	100-1000 ລ້ານ ໂດລາ
Powdery mildew	ໝາກອາງຸ່ນ	ປະເທດຝຣັ່ງເສດ	ອາເມລິກາ	80% ໃນການ ຜະລິດເຫລົ້າ

Downy mildew	ໝາກອາງຸ່ນ	ປະເທດຝຣັ່ງເສດ	ອາເມລິກາ	50,000 ລ້ານໂດລາ
Bunchy top	ໝາກກ້ວຍ	ອິນເດຍ	ສິລັງກາ	ຮູເບີນ. 4 ຫລ່ຽມ
Wart	ມັນຕົ້ນ	ອິນເດຍ	ເນເທີເລນ	2500 ເຮັກຕ້າ
South American leaf blight	ຢາງພາລາ	ໂຮນລັງ - ບາຊິນ	Guiana	ຕົ້ນໄມ້ 40,000 ຕົ້ນ ຖືກ ທຳ ລາຍ
South American leaf blight	ຢາງພາລາ	North Columbia	ປະເທດບຣາຊິນ	ຕົ້ນໄມ້ຖືກ ທຳ ລາຍ 78%
Blue mould	ຢາສູບ	ເອີຣົບ	U. K.	50 ລ້ານໂດລາ
Blue mould	ຢາສູບ	ປະເທດສະວິເຕັນ	U. K.	1.2 ລ້ານ Kroner

ປະຫວັດຂອງການກັກກັນ

ແນວຄວາມຄິດຂອງການກັກກັນວັນເວລາກັບຄືນສູ່ຍຸກກາງ ໃນເວລາທີ່ພະຍາດບ້າໝູ, ຫຼື Black Death, ໄດ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວອາຊີ ແລະ ເຂົ້າສູ່ເອີຣົບ. ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດບ້າໝູ ແມ່ນຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວຂອງມະນຸດ ແລະ ການຄ້າຂາຍສິນຄ້າທີ່ມາຈາກອາຊີ ແລະ ມາຮອດຢູໂຣບ. ໃນປີ 1377, ທ່າເຮືອທະເລຂອງ Ragusa (ຕໍ່ມາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາທາລະນະລັດ Venetian) ໄດ້ອອກກົດໝາຍທີ່ກຳນົດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວ (ຫຼືການກັກກັນ) ເປັນເວລາ 40 ວັນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາພະຍາດ plague ມາສູ່ເມືອງ. ສຳລັບສະຖານີກັກກັນສະເພາະນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ຕໍ່ມາ, ປະເທດອື່ນໆ ກໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ວ່າງອອກເພື່ອແນໃສ່ປົກປ້ອງພົນລະເມືອງ ຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ (Gensini et al., 2004). ເຖິງແມ່ນວ່າມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ດີກ່ຽວກັບການສົ່ງຕໍ່ພະຍາດ ແລະ ຕົວແທນການຕິດເຊື້ອ, ແຕ່ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ມີປະສິດທິຜົນດີໃນການຄຸ້ມຄອງພະຍາດ ແລະ ແມ່ນແຕ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ສະຖານທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ ແມ່ນໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ.

ກົດໝາຍປ້ອງກັນຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນ - 1600s – 1800

ໃນອະດີດ, ການແຍກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເພື່ອກຳນົດວ່າ ມັນກຳລັງປະຕິບັດສັດຕູພືດ ('ການກັກກັນ') ແມ່ນມາດຕະການດ້ານສຸຂະອະນາໄມສັດຕູພືດ. (IPPC, 2010). ມາດຕະການປະເພດອື່ນລວມມີກົດໝາຍ ແລະລະບຽບການ, ການກວດກາ

, ການຮັກສາ, ການເຜົາລະວັງ, ການຢັ້ງຢືນ ຫຼື ກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ແນໃສ່ການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດ (IPPC, 2010). ໃນ ກໍລະນີຂອງພືດ, ກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍສັດຕະວະແພດທຳອິດໄດ້ຖືກປະກາດໃຊ້ໃນປີ 1660 ໃນປະເທດຝຣັ່ງ ໃນການ ຄວບຄຸມ ການແຜ່ກະຈາຍຂອງລຳຕົ້ນຂອງເຂົ້າ, ສາລີ (*Puccinia graminis Pers.*). ເນື່ອງຈາກວ່າພະຍາດດັ່ງກ່າວ ຍັງໄດ້ຖືກສັງເກດເຫັນວ່າ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຕົ້ນໄມ້ barberry ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ໃນໄລຍະໃກ້ໆຂອງເຂົ້າ ແລະ ສາລີ, ການເຕີບ ໃຫຍ່ຂອງ barberry ແມ່ນທີ່ຖອຍໃຈ. ກົດໝາຍໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບການທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ barberry ໃນບໍລິເວນ ໃກ້ໆກັບທ່າເຂົ້າສາລີ. ກົດໝາຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ ເກາະ Rhode ແລະລັດ Massachusetts ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຊຸມປີ 1700 (Roelfs, 2011), ແລະ ຫຼາຍໆລັດໃນປະເທດເຢຍລະ ມັນ (Ebbels, 2003) ໃນຊຸມປີ 1800.

ໃນໄລຍະທ້າຍຊຸມປີ 1800, ຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ ແລະ ຊີວະວິທະຍາຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ປະເທດໃດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງກົດໝາຍເພື່ອປ້ອງກັນການເຂົ້າ ແລະແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູ ພືດທີ່ແປກປະຫຼາດເຊັ່ນ: ເຄືອ phylloxera, *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), ແມງໄມ້ທີ່ຄ້າຍຄືຕົວ ເພີ່ນ້ອຍໆ. ເຊິ່ງອາຫານຮາກ ແລະ ໃບຂອງເມັດອະງຸ່ນ, ແລະ ແມງມັນຕົ້ນຂອງລັດ Colorado, *Leptinotarsa decimlineata* Say. ໃນປີ 1874-1875, ແມງແຄງມັນຕົ້ນຂອງລັດ Colorado ເຊິ່ງເປັນສັດຕູພືດທີ່ທຳລາຍຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍຂອງມັນຕົ້ນ, ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າສູ່ປະເທດເຢຍລະມັນ ແລະ ໄດ້ມີການກະທຳຢ່າງໄວວາເພື່ອກຳຈັດມັນ. ໃນປີ 1875, ປະເທດເຢຍລະມັນໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດຫ້າມນຳເຂົ້າມັນຕົ້ນ, ແລະ ວັດຖຸຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນຕົ້ນ (ຕົວຢ່າງ: ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່, ຖົງ, ແລະ ອື່ນໆ) (Mathys and Baker, 1980). ນິຕິກຳນີ້ແມ່ນ ກົດໝາຍທຳອິດທີ່ຖືກ ກຳ ນົດໃຫ້ຄວບຄຸມເສັ້ນທາງຂອງສັດຕູພືດ. ການ phylloxera grape ແມ່ນສັດຕູພືດຂອງຄວາມກັງວົນອື່ນ. ມັນໄດ້ ຖືກນຳສະເໜີໄປປະເທດຝຣັ່ງ ຈາກສະຫະລັດອາເມລິກາໃນປີ 1859, ແລະ ໃນໄລຍະ 20 ປີຕໍ່ ໜ້າ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍ ໄປທົ່ວເຂດຜະລິດ ໝາກອະງຸ່ນຂອງເອີຣົບ ແລະ ອົດສະຕາລີ, ສິ່ງຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ອຸດສາຫະກຳເຫລົ້າ. ໃນປີ 1877 ກົດ ໝາຍ ທີ່ເຄັ່ງຄັດໄດ້ຖືກ ກຳ ນົດໄວ້ ສຳ ລັບການຄວບຄຸມສັດຕູພືດນີ້ (Maynard et al., 2004). ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ກຳ ນົດໃຫ້ເກີດກັບອຸດສາຫະ ກຳ ເຫລົ້າ, ໃນປີ 1878, ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນຄັ້ງທຳອິດສຳລັບ ການຮ່ວມມືໃນການປ້ອງ ກັນການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຊະນິດນີ້ຖືກຮັບຮອງ. ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ລວມມີຂໍ້ກຳນົດຫຼາຍຂໍ້ທຳມະການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂອງວັດສະດຸທີ່ຖືກກະທົບ, ເພີ່ມທະວີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ, ການສະໜອງການກວດກາພ້ອມທັງ ການ ຢັ້ງຢືນຮັບປະກັນວັດສະດຸປອດສັດຕູພືດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄ້າ (Ebbels, 2003). ໃນປີ 1877, ລັດອາເມລິກາ , ລັດ Kansas, Missouri, Minnesota ແລະ Nebraska ໄດ້ອອກກົດໝາຍທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຄວບຄຸມການແຜ່ ລະບາດຂອງທ້ອງຖິ່ນ Rocky Mountain, *Melanoplus spretus* (Walsh), ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ (Norin, 1915). ສຳລັບບັນດາປະເທດເອີຣົບ, ຂະໜາດ San Jose, *Quadraspidiotus perniciosus* (Comstock), ສັດຕູພືດທີ່ຮ້າຍແຮງ ຂອງຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ ໝາກມີຄວາມເປັນທ່ວງຫຼາຍ (Mathys and Baker, 1980). ຫຼາຍປະເທດເລີ່ມຕົ້ນສ້າງກົດໝາຍເພື່ອປົກປ້ອງພືດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງບໍລິການປ້ອງກັນພືດແຫ່ງຊາດ ທີ່ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ເຫຼົ່ານັ້ນ. ໃນປີ 1887, ອັງກິດໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍແມງໄມ້ທຳລາຍແລະ ສ້າງຕັ້ງສະພາບໍລິຫານກະສິກຳ. ການກະທຳດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປັບປຸງໃໝ່ ໃນປີ 1907 ເພື່ອກາຍເປັນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ

ແມງໄມ້ແລະ ສັດຕູພືດທີ່ທຳລາຍທັງແມງໄມ້ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດ (Ebbels, 2003). ເຊັ່ນດຽວກັນໃນປີ 1899, ປະເທດເນເທີແລນໄດ້ສ້າງຕັ້ງບໍລິການປ້ອງກັນພືດແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອປ້ອງກັນການນຳສັດຕູພືດຊະນິດໃໝ່. ປະເທດຝຣັ່ງ ແລະ ເຢຍລະມັນຍັງໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ໂດຍ ຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງ ສວນກຳ ແລະ ໝາກໄມ້ສິດ. ອິດສະຕາລີໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍການກັກກັນພືດຄັ້ງ ທຳອິດຂອງລັດຖະບານກາງໃນປີ 1907 (Norin, 1915). ໃນເບື້ອງຕົ້ນປະເທດການາດາໄດ້ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ San Jose Scale ໃນປີ 1898 ຫຼັງຈາກ ສັດຕູພືດດັ່ງກ່າວຖືກນຳເຂົ້າມາສູ່ລັດ California. ສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັກກັນພືດປີ 1912 ຫຼັງຈາກການນຳສະເໜີສັດຕູພືດທີ່ຮ້າຍແຮງຫຼາຍ (Castonguay, 2010).

ຄວາມພະຍາຍາມທຳອິດ ຕໍ່ສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນພືດໄດ້ມີຂຶ້ນໃນປີ 1914 ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງສະຖາບັນກະສິກຳສາກົນໃນ Rome. ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມສົນທິສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນພືດໂດຍ 50 ກວ່າປະເທດສະມາຊິກຂອງສະຖາບັນໃນປີ 1919 ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະເພາະໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ການຍອມຮັບໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສຸຂະອະນາໄມພືດໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ ສຳເລັດ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ ຍ້ອນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກຟື້ນຟູໂດຍອົງການ FAO. ໃນໄລຍະຫຼັງສົງຄາມ, ການປະຕິບັດງານ ສາກົນໃນການປ້ອງກັນພືດ ແລະ ໂດຍສະເພາະໃນການກັກກັນພືດໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ຈາກອົງການ FAO ດ້ວຍການ ສ້າງຕັ້ງສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພືດສາກົນໃນປີ 1951. ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດເພື່ອເປັນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ລັດຖະບານ ໃຫ້ໃຊ້ທຸກຂັ້ນຕອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນ.

ອົງການປົກປ້ອງພືດພາກພື້ນຕໍ່ໄປນີ້ກຳລັງດຳເນີນງານ.

1. ອົງການປົກປ້ອງພືດເອີຣົບແລະ Mediterranean (EPPO)
2. ຄະນະກຳມະການດ້ານສັດຕະວະແພດລະຫວ່າງປະເທດໃນອາຟຣິກາ (IAPSC)
3. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃນພາກພື້ນ de Sanidad Agropecuario (OIRSA)
4. ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງພືດ, ເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແລະ ປາຊີຟິກ.
5. Comit'e Interamericano de Protection Agricola. (CIPA)
6. ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງພືດ Caribbean (CPPC)
7. ອົງການປົກປ້ອງພືດອາເມລິກາເໜືອ (NAPPO).

ໃນມາດຕາ 3 ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາພືດສາກົນ, ສັນຍາປ້ອງກັນພືດສຳລັບພາກພື້ນ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແລະ ປາຊີຟິກໄດ້ຮັບການອຸປະຖຳຈາກອົງການ FAO ໃນປີ 1956, ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າເປັນພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນປີດຽວກັນກັບປະເທດຫວຽດນາມ, ອິນເດຍ, ສີລັງກາ, ອັງກິດ, ເນເທີແລນ, ອິນ ໂດເນເຊຍ, ປອກຕູຍການ ແລະ ອິດສະຕາລີ. ລັດຖະບານຫຼາຍປະເທດລວມທັງປະເທດອິນເດຍ ໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ມາດຕະການນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາເພື່ອຈຸດປະສົງຮັບປະກັນການກະທຳທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ແລະ ມີປະສິດຕິຜົນເພື່ອປ້ອງກັນການ ນຳ ແລະ ແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ

ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນການຄວບຄຸມຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍັງໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີຄວາມຮັບຜິດຊອບສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດພາຍໃນອານາເຂດຂອງທຸກໆຂໍ້ກຳນົດພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ. ດັ່ງທີ່ກ່າວມານີ້, ລັດຖະບານຈະສະໜອງເງື່ອນໄຂສໍາລັບ:

- ກ. ເປັນອົງການປົກປ້ອງພືດຢ່າງເປັນທາງການ, ເຊິ່ງມີ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:
1. ການກວດກາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພືດ, ຂອງພື້ນທີ່ທີ່ກຳລັງປູກຝັງ ແລະ ຂອງພືດແລະຜະລິດຕະພັນພືດໃນບ່ອນເກັບມ້ຽນ ແລະ ການຂົນສົ່ງໂດຍມີວັດຖຸປະສົງໃນການລາຍງານຄວາມເປັນຢູ່, ການຮັບຮອງເອົາ ISPM No.2 outbreak ແລະ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດພືດ ແລະ ສັດຕູພືດ ແລະການຄວບຄຸມສັດຕູພືດເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆ.
 2. ການກວດກາການຈັດສັນສິນຄ້າຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ໃນການຈໍລະຈອນສາກົນພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ທີ່ພວກມັນອາດຈະປະຕິບັດໂດຍບັງເອີນເປັນຜູ້ຂົນສົ່ງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງພືດແລະຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ການກວດກາແລະຄວບຄຸມສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງທຸກປະເພດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈໍລະຈອນສາກົນ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂອງພືດແລະຜະລິດຕະພັນພືດ ຫລື ສິນຄ້າອື່ນໆ, ໂດຍມີຈຸດປະສົງປ້ອງກັນ ການເຜີຍແຜ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດແດນແຫ່ງຊາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງພືດແລະຜະລິດຕະພັນພືດ.
 3. ການຂ້າເຊື້ອຫຼືການຂ້າເຊື້ອຂອງການຈັດສັນຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໃນການຈໍລະຈອນສາກົນ, ແລະ ພາຊະນະຂອງມັນ, ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ, ຫຼື ສະຖານທີ່ຂົນສົ່ງທຸກປະເພດທີ່ຈໍາເປັນ.
 4. ບັນຫາຂອງໃບຢັ້ງຢືນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບການຮັກສາສຸຂະພາບສັດຕູພືດ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງການອະນຸລັກຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ (ໃບຢັ້ງຢືນ Phytosanitary).

ຂ. ການແຈກຢາຍຂໍ້ມູນພາຍໃນປະເທດກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວິທີການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມຂອງມັນ.

ຄ. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສືບສວນໃນຂົງເຂດປົກປ້ອງພືດ.

ເນື້ອໃນສິນທິສັນຍາສະບັບປັບປຸງໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນປີ 1979. ມາຮອດເດືອນທັນວາ 1980, ຈໍາ ນວນລັດພາຄີທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວແມ່ນ 81. ນອກເໜືອຈາກສິນທິສັນຍາທົ່ວໂລກນີ້, ຂໍ້ຕົກລົງແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ໃນພາກພື້ນກໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງກຸ່ມຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ ມີບັນຫາການປ້ອງກັນພືດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ການປະຕິບັດງານໃນພາກພື້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ສັດຕູພືດມາຈາກພື້ນທີ່ທັງໝົດ ຈາກການນໍາເຂົ້າສູ່ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງຂອງພື້ນທີ່, ເພາະວ່າການເຂົ້າໄປໃນອານາເຂດໜຶ່ງຂອງປະເທດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ປະເທດໃກ້ຄຽງ.

ກົດໝາຍສະໄໝໃໝ່ - ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງກາຍເປັນພັນທະທາງກົດໝາຍ

ພາຍຫຼັງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2, ບັນດາປະເທດມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນການພື້ນຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ແລະ ການສົ່ງເສີມການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ຖືກເບິ່ງວ່າເປັນທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບສະຖຽນລະພາບ

ທາງເສດຖະກິດ, ສະນັ້ນຈຶ່ງມີສັນຕິພາບທີ່ຍືນຍົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນປີ 1947 ປະເທດໄດ້ພົບກັນທີ່ Seattle ເພື່ອເຈລະຈາ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະກາຍເປັນຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປກ່ຽວກັບພາສີ ແລະການຄ້າຫຼື GATT (GATT, 1947).

GATT ແມ່ນມີຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍໃນການຫຼຸດຜ່ອນພາສີ, ພາສີແລະສິ່ງກົດຂວາງອື່ນໆຕໍ່ການຄ້າ. ກະສິກໍາ, ແລະ ການຄ້າຂາຍ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາບໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບການຄ້າ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈໜ້ອຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າມັນສາມາດມີອຸປະສັກທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍຕໍ່ການຄ້າ, ແລະ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນມາດຕາ XX. b, ເຊິ່ງໄດ້ວາງມາດຕະການທີ່ຖືກອອກ ແບບມາເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດແລະພືດຈາກການແນະນໍາ ແລະ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ. ຜົນ ກະທົບຂອງ GATT ແມ່ນການເປີດເສລີການຄ້າ - ບັນດາປະເທດສາມາດນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າຫລາກຫລາຍ, ແລະ ມາຈາກຫລາຍໆແຫຼ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຍ້ອນວ່າຜະລິດຕະພັນຫຼາກຫຼາຍຊະນິດເຄື່ອນຍ້າຍໃນການຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຕົ້ນກໍາເນີດຂອງຜະລິດຕະພັນໄດ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຕູພືດ ກັບຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈໍາເປັນຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ຈະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຂົ້າມາຂອງສັດຕູພືດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມີຄວາມ ກັງວົນວ່າບັນດາປະເທດຈະໃຊ້ອຸປະສັກກັກກັນ (ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ XX b ຂອງ GATT) ເພື່ອປົກປ້ອງ ຕະຫຼາດພາຍໃນແລະປ້ອງກັນການຄ້າ - ນັ້ນແມ່ນການໃຊ້ມາດຕະການກັກກັນຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ບໍ່ມີເຫດຜົນ. ໃນ ຊຸມປີ 1980, ບັນດາປະເທດໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈໍາເປັນໃນການປັບປຸງ GATT, ແລະໃນປີ 1986, ໄດ້ດໍາເນີນການ ເຈລະຈາ (ເອີ້ນວ່າ 'ການເຈລະຈາຮອບອຸຣູກວາຍ) ເຊິ່ງໃຊ້ເວລາເກືອບ 10 ປີ. ບໍ່ຄືກັບການເຈລະຈາກ່ອນໜ້ານີ້ກັບ GATT, ການກະສິກໍາ ແລະການຄ້າຂາຍຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການສົນທະນາ - ໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ການອຸດ ໜູນ ແລະ ມາດຕະການ SPS (ຫຼືມາດຕະການເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດຂອງມະນຸດ, ສັດຫຼືພືດຫຼືສຸຂະພາບ). ໃນເວລານັ້ນ, ບັນດາປະເທດໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າແນວຄິດ SPS ປະກົດຂຶ້ນໃນມາດຕາ XX.b (ຈໍາເປັນ ໃນການປົກປ້ອງຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດຫຼືພືດຫຼືສຸຂະພາບ) ຕ້ອງການການຊີ້ນໍາ ແລະ ລະບຽບວິໄນຫຼາຍກວ່າເກົ່າເພື່ອປ້ອງ ກັນການລ່ວງລະເມີດ (ເຊັ່ນ: ໃຊ້ມາດຕະການກັກກັນເປັນສິ່ງກົດຂວາງການຄ້າ). ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະພາບໄມພືດ ແລະ ສຸຂະພາບໄມພືດ (ຫຼື ສັນຍາ SPS) ໄດ້ຖືກເຈລະຈາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການ ດັດແກ້ GATT (FAO, 2000).

ໜຶ່ງໃນເສົາຫຼັກຂອງສັນຍາ SPS ແມ່ນມາດຕະການເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດມະນຸດ, ສັດ ຫຼື ພືດ ຫຼືສຸຂະພາບຕ້ອງ ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທາງວິທະຍາສາດ, ແລະ ຕ້ອງມີຄວາມຍຸຕິທໍາທາງເຕັກນິກ. ການໃຫ້ເຫດຜົນທາງດ້ານເຕັກນິກສາມາດມາ ໃນຮູບແບບມາດຕະຖານສາກົນ, ຄໍາແນະນໍາ ຫລື ຄໍາແນະນໍາ ທີ່ຂຽນໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງມາດຕະຖານສາກົນ ຫຼື ໃນຮູບ ແບບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ. ເມື່ອສັນຍາ SPS ໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປີ 1995, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງເປັນພື້ນຖານ ຂອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການໃນການປົກປ້ອງພືດໄດ້ກາຍເປັນພັນທະສາກົນສໍາລັບທຸກໆປະເທດສະມາຊິກ. ສັນຍາ SPS ຍັງໄດ້ກໍານົດອົງການຈັດຕັ້ງມາດຕະຖານສໍາລັບສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດແລະພືດ - ແລະຍ້ອນວ່າ IPPC ມີ ຢູ່ແລ້ວ, ມັນໄດ້ຖືກກໍານົດວ່າເປັນອົງການຈັດຕັ້ງມາດຕະຖານສໍາລັບສຸຂະພາບຂອງພືດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ບົດຂຽນ

ຂອງ IPPC ປີ 1951 ແລະ 1979 ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາການສະໜອງການພັດທະນາມາດຕະຖານ. ດັ່ງນັ້ນ, IPPC ໄດ້ຖືກປັບປຸງເພື່ອປັບປຸງແນວຄວາມຄິດທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄາດຫວັງໃໝ່ ທີ່ວາງໄວ້ໃນສັນຍາ SPS. 'ຂໍ້ຄວາມສະບັບປັບປຸງ ໃໝ່ ຂອງ IPPC' ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນປີ 1997 - ການດັດແກ້ໄດ້ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາ, ຄະນະກຳມາທິການກ່ຽວກັບມາດຕະການດ້ານສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາມາດຕະຖານສາກົນ (FAO, 1997, 2000). ມັນແມ່ນຂໍ້ຄວາມປີ 1997 ຂອງ IPPC ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ.

ການຮັບຮອງເອົາ ISPM ສະບັບທີ 2: ຄຳແນະນຳສຳລັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ

ມັນເປັນທີ່ຈະແຈ້ງວ່າສັນຍາ SPS ຈະສ້າງພັນທະ ສຳລັບທຸກໆປະເທດສະມາຊິກທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມຕ້ອງການດ້ານການຄ້າ - ດ້ານສຸຂະອະນາໄມ ຕ້ອງອີງໃສ່ມາດຕະຖານສາກົນ ຫຼື ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ. ໃນປີ 1991, ກອງປະຊຸມສາກົນໄດ້ຈັດຂຶ້ນ, 'ວິທີການສາກົນໃນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ' (NAPPO, 1993). ຈຸດປະສົງ ຂອງກອງປະຊຸມແມ່ນເພື່ອປັບປຸງວິທີການໃນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມການສົນທະນາ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເອກະສານທີ່ສຸດທ້າຍຈະເປັນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ວິທີການສາກົນໃນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ (ເຊັ່ນ: ມາດຕະຖານສາກົນ). ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍອົງການປົກປ້ອງພືດໃນພາກພື້ນ (ເບິ່ງພາກຂ້າງລຸ່ມກ່ຽວກັບອົງການປົກປ້ອງພືດໃນພາກພື້ນ) ແລະ ຈັດໂດຍອົງການກວດກາສຸຂະພາບສັດ ແລະ ພືດຂອງພະແນກກະສິກຳສະຫະລັດ (APHIS-USDA) ແລະ ອົງການປົກປ້ອງພືດອາເມລິກາເໜືອ (NAPPO) , ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບາດກ້າວທຳອິດ ໄປສູ່ມາດຕະຖານສາກົນສຳລັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ. IPPC ຫາກໍເລີ່ມຕົ້ນພັດທະນາມາດຕະຖານສາກົນ, ແລະ ໜຶ່ງໃນມາດຕະຖານ ທຳອິດທີ່ຖືກພັດທະນາແມ່ນຄຳແນະນຳທີ່ໄປກ່ຽວກັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບສູງທີ່ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງທີ່ມີໃນປະຈຸບັນໃນການປ້ອງກັນພືດ. ISPM ສະບັບເລກທີ 2 (ຄຳແນະນຳສຳລັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ , ສະບັບປັບປຸງໃນປີ 2007 ແລະດຽວນີ້ເອີ້ນວ່າກອບວຽກສຳລັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສັດຕູພືດ ການດັດແກ້ໄດ້ສຳເລັດ.

ISPM ສະບັບເລກທີ 2 ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ - ປະເທດຕ່າງໆຈັດຂັ້ນຕອນລະດັບຊາດຂອງພວກເຂົາກັບມາດຕະຖານສາກົນ

ກ່ອນສັນຍາ SPS, ບັນດາປະເທດໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອປະເມີນຄວາມສ່ຽງເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຕົນເອງ, ແທນທີ່ຈະເປັນວິທີການໃຫ້ຄວາມຍຸຕິທຳແກ່ຄູ່ຄ້າ. ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢ່າງຊ້າໆວ່າເປັນລະບຽບວິໄນ ແລະ ສອງສາມປະເທດໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂັ້ນຕອນໃນຊຸມປີ 1980. ໃນບາງກໍລະນີ, ການຕັດສິນໃຈແມ່ນອີງໃສ່ປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານມາ. ມີຄຳແນະນຳໜ້ອຍທີ່ສຸດສຳລັບປະເທດຕ່າງໆ ໃນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງສັດຕູພືດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ SPS ນີ້. ກ່ອນການເຈລະຈາສັນຍາ SPS, ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາຄຳແນະນຳແຫ່ງຊາດຂອງຕົນເອງກ່ຽວກັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງແລະໃນຕົ້ນຊຸມປີ 1990, ຫຼາຍປະເທດການຄ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ຄວາມສ່ຽງເຖິງວ່າຈະມີການຂາດຄວາມເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ຫຼື ຄວາມກົມກຽວກັນກ່ຽວກັບບາດກ້າວສະເພາະທີ່ຄວນຈະເປັນ ລວມຢູ່ໃນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ. ບັນດາປະເທດເຊັ່ນ: ອາເມລິກາ, ການາດາ, ນິວຊີແລນ ແລະ ອົດສະຕາລີໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການອີງໃສ່ສິນຄ້າໃນການ

ວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ. ຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ສິນຄ້າສາມາດວິເຄາະໄດ້ສຳລັບປະເພດຂອງສັດຕູພືດທີ່ມັນອາດຈະມີ. ສັດຕູພືດທີ່ຖືວ່າມີແນວໂນ້ມ ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມສິນຄ້າໃນການຄ້າໄດ້ຖືກວິເຄາະຕື່ມອີກ ເພື່ອກຳນົດວ່າ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດການສັດຕູພືດເຫຼົ່ານັ້ນຫຼືບໍ່. ປະເທດອື່ນໆ ໄດ້ປະຕິບັດວິທີການສະເພາະກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ ໃນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ. ອົງການປ້ອງກັນພືດຂອງເອີຣົບ ແລະ Mediterranean (EPPO) ເຊິ່ງເປັນອົງການຈັດຕັ້ງພາກພື້ນສຳ ລັບການປ້ອງກັນພືດ ໃນເອີຣົບໄດ້ສ້າງລະບົບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສັດຕູພືດ ເຊິ່ງໃຫ້ຄຳແນະນຳ ສະເພາະກ່ຽວກັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໂດຍບໍ່ສິນເລື່ອງວິທີການ (ຕົວຢ່າງ: ສັດຕູພືດຫຼືສິນຄ້າ) ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ ໃນປະຈຸບັນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອີງໃສ່ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ແລະ ການໃຫ້ຄະແນນຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລະຜົນສະທ້ອນໃນການວິເຄາະ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ສັດຕູພືດອາດຈະຖືກອະທິບາຍວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼືຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຖືກກວດພົບ, ຫຼື ຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສູງ. ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ດັ່ງກ່າວແມ່ນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານຂາດ. ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຍັງຖືກອະທິບາຍໃນແງ່ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ໂດຍນຳໃຊ້ການໃຫ້ຄະແນນເຊັ່ນສູງ, ກາງ ແລະ ຕ່ຳ.

ວິທີການກັກກັນພືດ

ມີຈຳນວນວິທີການກັກກັນພືດທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ແຍກຕ່າງຫາກຫລືລວມກັນເພື່ອປ້ອງກັນການນຳ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງສັດຕູພືດ ແລະ ສັດຕູພືດທີ່ແປກໃໝ່. ສ່ວນປະກອບຂອງກິດຈະກຳກັກກັນພືດແມ່ນ:

1. ຫ້າມຂາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນ

ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫ້າມຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼື ການຍົກເວັ້ນພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຈາກປະເທດທີ່ຕິດເຊື້ອ ຫຼື ລະບາດດ້ວຍສັດຕູພືດທີ່ມີຜົນກະທົບສູງ ຫຼື ເປັນພະຍາດທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຈາກຜະລິດຕະພັນຂອງພືດ ຫຼື ພືດພາຍໃຕ້ການພິຈາລະນາມີສຳລັບການສະໝັກ.

2. ການຫ້າມບາງສ່ວນ

ການຫ້າມຂາຍບາງສ່ວນ, ການນຳໃຊ້ໃນເວລາທີ່ສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນກັກກັນກັບປະເທດນຳເຂົ້າ ແມ່ນເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ຖືກກຳນົດຂອງປະເທດສິ່ງອອກ ແລະ ການບໍລິການກັກກັນພືດພາຍໃນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບມີຢູ່ເຊິ່ງສາມາດບັນຈຸສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດພາຍໃນບໍລິເວນນີ້.

3. ການກວດກາແລະການປິ່ນປົວຢູ່ຈຸດເກີດເຫດ

ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການກວດກາ ແລະ ການຮັກສາສິນຄ້າທີ່ໃຫ້ໃນເວລາທີ່ມັນມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກປະເທດທີ່ມີສັດຕູພືດ / ພະຍາດທີ່ມີການກັກກັນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການນຳເຂົ້າປະເທດທີ່ຮູ້ກັນວ່າເກີດຂຶ້ນ.

4. ການກວດກາ ແລະ ການຢັ້ງຢືນຈຸດກຳເນີດ

ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການກວດກາ ກ່ອນການຂົນສົ່ງໂດຍປະເທດນຳເຂົ້າ ໂດຍຮ່ວມມືກັບປະເທດສິ່ງອອກແລະ ການຢັ້ງຢືນໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດການກັກກັນຂອງປະເທດນຳເຂົ້າ.

5. ການກວດກາຢູ່ຈຸດນຳເຂົ້າ

ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການກວດກາວັດສະດຸຂອງພືດທັນທີເມື່ອມາຮອດທ່າເຮືອຂາເຂົ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະຖ້າຈຳເປັນ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາກ່ອນທີ່ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

6. ການນຳໃຊ້ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການກັກກັນໂຮງງານຫລັງການນຳເຂົ້າ

ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂະຫຍາຍອຸປະກອນ ການຂະຫຍາຍພັນຂອງພືດທີ່ແນະນຳພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ຖືກກັກ ຂັງ.

ກົດໝາຍກັກກັນພືດ

ກົດໝາຍກັກກັນພືດຂອງແຕ່ລະປະເທດມີຄວາມແຕກຕ່າງ ໃນກໍລະນີຫຼາຍທີ່ສຸດມັນຈຳກັດການນຳເຂົ້າສັດຕູພືດ ຫຼື ເຊື້ອພະຍາດພືດທີ່ຖືກລະບາດ, ດິນ, ອາຫານ ແລະ ວັດສະດຸທຸ່ມທໍ່. ຫຼັກການຕໍ່ໄປນີ້ຮັບປະກັນວ່າຄວາມສ່ຽງຈະຖືກ ຈຳກັດຢູ່ໃນຂັ້ນຕໍ່າສຸດ.

1. ການນຳເຂົ້າຈາກປະເທດບ່ອນທີ່ສຳລັບການປູກພືດທີ່ມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບເຊື້ອພະຍາດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການ ປ້ອງກັນແມ່ນບໍ່ມີ.
2. ການນຳເຂົ້າຈາກປະເທດທີ່ມີການບໍລິການກັກກັນພືດທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ສະນັ້ນການກວດກາແລະການຮັກສາວັດສະ ດູປູກກ່ອນທີ່ຈະໝົດກຳລັງຈະມີຄວາມລະອຽດ, ດັ່ງນັ້ນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງພືດທີ່ຖືກປົນເປື້ອນ.
3. ໄດ້ຮັບວັດສະດູປູກຈາກແຫຼ່ງທີ່ຮູ້ທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດພາຍໃນປະເທດທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.
4. ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຢ່າງເປັນທາງການກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບຈາກສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆຈາກປະ ເທດສິ່ງອອກ. ການຮັກສາເອກະສານໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດອາດຈະເຮັດໄດ້; ນີ້ຄວນຈະຖືກຍົກໃຫ້ເຫັນໃນໃບຢັ້ງຢືນ.
5. ກວດກາເອກະສານຢ່າງລະມັດລະວັງໃນເວລາທີ່ມາຮອດແລະຮັກສາ (ຝຸ່ນ, ສິດພິ່ນ, ການຂ້າເຊື້ອ, ການຮັກສາຄວາມ ຮ້ອນ) ຕາມຄວາມຈຳເປັນ.
6. ນຳເຂົ້າອຸປະກອນການປູກທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດ, ເຊັ່ນ: ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວແກ່ນແມ່ນປອດໄພກວ່າວັດຖຸດິບ, ການປັກຊຳ ກິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕັດກ່າວຮາກ. ການນຳໃຊ້ວັດທະນະທຳ axenic ຂອງແພຈຸລັງປາຍ meristem (micropropagation) ສຳລັບການແລກປ່ຽນວັດສະດູລະບາດຂອງເຊື້ອໂລກມີຂໍ້ດີເດັ່ນ, ເພາະວ່າເນື້ອເຍື່ອດັ່ງກ່າວສາມາດຄາດຫວັງວ່າຈະບໍ່ມີ ການຕິດເຊື້ອຈາກໄວຣັດ, phytoplasmas ແລະອື່ນໆ, ພ້ອມທັງເຊື້ອພະຍາດອື່ນໆທີ່ມີຫຼາຍກວດພົບໄດ້ງ່າຍດ້ວຍວິທີ ທ າ ງ ສ າ ຍ ຕ າ .
7. ຖ້າຂໍ້ຄວນລະວັງອື່ນໆທີ່ຄິດວ່າບໍ່ພຽງພໍ, ການຈັດສົ່ງສິນຄ້ານຳເຂົ້າຄວນມີການກັກກັນກາງຫຼືຫຼັງການເຂົ້າ. ການກັກ ກັນດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນຢູ່ສະຖານີທີ່ມີອຸປະກອນທີ່ຖືກຕ້ອງພ້ອມດ້ວຍພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຢ່າງເໝ າະສົມ.

ເງື່ອນໄຂໃນການນຳເຂົ້າ

1. ໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບ:
 - ກ. ແກ່ນ ແລະ ໝາກໄມ້ສຳລັບບໍລິໂພກ,
 - ຂ. ແກ່ນ ແລະ ພືດສຳລັບການຫວ່ານຫຼືປູກ,

ຄ. ດິນ, ດິນຫນຽວສໍາລັບຈຸລິນຊີວິທະຍາ, ດິນປູກຝັງຫຼືການສືບສວນແຮ່ທາດ

ງ. ປອກເບືອກເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານພືດສວນ

ຈ. ແມງໄມ້ທີ່ມີຊີວິດ

ສ. ດໍາລົງຊີວິດເຊື້ອເຫັດໃນວັດທະນະທໍາບໍລິສຸດ, ລວມທັງວັດທະນະທໍາ Rhizobium.

2. ຕົ້ນໄມ້ ທຸກຊະນິດຄວນມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດຈາກປະເທດທີ່ມາ.
3. ທຸກໆໂຮງງານທີ່ໄປຮອດທ່າເຮືອ, ຈະຕ້ອງມີການກວດກາແລະຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນຈົມນໍ້າ, ຂ້າເຊື້ອຫຼືຂ້າເຊື້ອໂດຍທີ່ປົກສາປ້ອງກັນພືດຫຼືພະນັກງານຄົນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລາວແທນ.
4. ພືດແລະແນວພັນທີ່ຕ້ອງການການກວດກາການກັກກັນຫຼັງການເຂົ້າ - ອອກຈະຕ້ອງປູກໃນສະຖານທີ່ກັກກັນຫຼັງການເຂົ້າ - ອອກທີ່ອະນຸມັດໂດຍທີ່ປົກສາດ້ານການປ້ອງກັນພືດຂອງລັດຖະບານອິນເດຍ.
5. ຫ້າມການນໍາເຂົ້າໄຮ່ ຫຼື ເພືອງຫຼື ວັດຖຸດິບຕົ້ນໄມ້ທີ່ນໍາໃຊ້ເພື່ອການຫຸ້ມຫໍ່.
6. ຫ້າມນໍາເຂົ້າດິນ, ແຜ່ນດິນໂລກ, ຝຸ່ນບໍ່ມ, ດິນຊາຍ, ເສດພືດພ້ອມກັບພືດ, ໝາກໄມ້ ແລະ ແກ່ນ. ໝາຍເຫດ: ຕັດດອກໄມ້, ດອກໄມ້, ດອກໄມ້, ໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກທີ່ມີນໍ້າໜັກບໍ່ເກີນ 2 ກິໂລສໍາລັບໃຊ້ເປັນສ່ວນຕົວອາດຈະຖືກນໍາເຂົ້າໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມ, ແຕ່ຕ້ອງມີການກວດກາ.

ເງື່ອນໄຂພິເສດ

ນອກເໜືອໄປຈາກເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປແລ້ວ, ຍັງມີເງື່ອນໄຂພິເສດສໍາລັບໂຮງງານທີ່ມີການແຈ້ງເຕືອນແນ່ນອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

1. ຂໍ້ຫ້າມຈາກບາງພື້ນທີ່

ຊື່ຂອງຕົ້ນໄມ້	ປະເທດ
ໂກໂກ້ ແລະ ທຸກຊະນິດຂອງ Sterculiaceae	ອາຟຣິກາ, ສີລັງກາ, ອິນເດຍຕາເວັນຕົກ
ໝາກຖົ່ວ, ກາເຟ	ອາຟຣິກາ, ອາເມລິກາໃຕ້, ສີລັງກາຢາງພາລາ ອາເມລິກາໃຕ້, ອິນເດຍທາງຕາເວັນຕົກ
ອ້ອຍ	ອົດສະຕາລີ, ຟິຈີ, Papua New Guinea
ຢາງ	ອາເມລິກາໃຕ້, ອິນເດຍຕາເວັນຕົກ
ດອກຕາເວັນ	ອາເຈນຕິນາ, ເປຣູ

2. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບປະຊາຊົນທົ່ວໄປ:

ຕົ້ນໝາກພ້າວ ແລະ ແກ່ນ, ຕົ້ນກາເຟ ແລະ ແກ່ນ, ເມັດຝ້າຍ ແລະ ຝ້າຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນແລ້ວ, ແກ່ນຕົ້ນໄມ້ປ່າໄມ້ (Castanea, Pinus, Ulmus), ແກ່ນພືດ ແລະ ການຕັດຕົ້ນ, ມັນຕົ້ນ, ອ້ອຍ, ເມັດຢາສູບ ແລະ ເມັດເຂົ້າສາລີ.

3. ພືດ / ແກ່ນພືດທີ່ຕ້ອງການການກັກກັນກ່ອນເຂົ້າ: ໂກໂກ້, ໝາກ ນາວ, ໝາກ ພ້າວ, ຫົວຜັກທຽມ, ມັນຕົ້ນ, ອ້ອຍ, ດອກຕາເວັນ, ຢາສູບ ແລະ ເຂົ້າສາລີ.

3 ການປະກາດເພີ່ມເຕີມທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບໂຮງງານທີ່ຖືກແຈ້ງ (ຕາຕະລາງ 2)

ຕາຕະລາງ 2. ການປູກ / ແກ່ນພືດປະກາດເພີ່ມເຕີມ ສໍາ ລັບເສລີພາບຂອງສັດຕູພືດ

ຊະນິດຂອງ Allium ທັງ ໝົດ (ຜັກບົ່ວ, ຜັກທຽມ, leek, chive, shallot, ແລະອື່ນໆ).	Smut (<i>Urocystis cepulae</i>)
ໂກໂກ້ ແລະ ທຸກໆຊະນິດຂອງຄອບຄົວ Sterculiaceae ແລະ Bombaceae	ການເນົ່າເປ້ອຍຂອງຝັກ (<i>Monilia rorei</i>), ຝັກ Mealy (<i>Trachysphaeria</i> ແລະ <i>fructigena</i>), ດອກແຂມຂອງແມ່ພະຍາດ (<i>Crinipellia perniciosus</i>) ໂຮກໃຄ່ບວມ
ທຸກໆຊະນິດຂອງ ໝາກ ນາວ (ນາວ, ປຸນຂາວ, ສີສັ້ມ ແລະອື່ນໆ)	Mal Secco (ການປ່ຽນແປງຂອງໂຮກໂຮກໂຮກ)
ແກ່ນ ໝາກ ພ້າວແລະ ໝາກ ໂຄກທຸກຊະນິດ	ພະຍາດໃບເຫຼືອງ, Cadang, ໃບຂີ້ຫຸດ, ກິມ, ໂລກ ໝາກ ພ້າວ, ໃບຂີ້ຫຸດ
ກາເຟ - ພືດ, ແກ່ນ	ຈຸດໃບອາເມລິກາ (<i>Omphali flavida</i>), ພະຍາດໄວຣັດ
ແກ່ນຝ້າຍ	blight ແບັກທິເລຍ (<i>Xanthomonas axonopodis</i> pv. <i>malvacearum</i> ແລະ <i>Glomerella gossypii</i>)
ແກ່ນຕົ້ນໄມ້ປ່າໄມ້ (ທຸກໆຊະນິດ <i>Cronartium ribicola</i> , <i>Endothea of Pinus</i> , <i>Ulmus</i> , <i>Castanea</i>)	<i>Ceratocystis ulmi</i> , <i>Dothiostroma pini</i> .
ເມັດພັນພື້ນດິນ (ທຸກຊະນິດຂອງ <i>Arachis</i>)	1. ການຜະລິດແນວພັນໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີ <i>Puccinia arachidis</i> ແລະ <i>Sphaceloma arachidis</i> . 2. ກວດກາການປູກພືດຂອງພໍ່ແມ່ໃນລະດູການເຕີບໃຫຍ່ຢ່າງຫ້າວຫັນແລະການຍິ່ງຍືນເພື່ອອິດສະລະພາບຈາກການຕອກເປືອກຖົ່ວດິນ, ຂີ້ຊາຍຖົ່ວດິນ, ສານ chlorosis ລຽບແຄມໃບແລະໄວຣັດແນວພັນຖົ່ວດິນ.
ຢາງ (ທຸກຊະນິດຂອງ <i>Hevea</i>)	ໃບຕາເວັນຕົກຂອງອາເມລິກາໃຕ້ (<i>Microcyclus ulei</i> , <i>Sphaerostilbe repens</i>)
ມັນຕົ້ນ (ທຸກຊະນິດຂອງ <i>Solanum</i>)	Wart (<i>Synchytrium endobioticum</i>) ແລະ ສິດເສລີພາບໃນການປູກພືດຂອງພໍ່ແມ່ຈາກພະຍາດໄວຣັດ

ອ້ອຍ (ທຸກຊະນິດຂອງຊາຄາຣຸມ)	ພະຍາດໃບຂີ້ຫູດ (Xanthomonas albicans), ພະຍາດ Gummosis (Xanthomonas vasculorum), Sereh, ຕຸ່ມອ່ອນໆ, ໂຮກ chlorotic ແລະພະຍາດ Fiji.
Lucerne (ທຸກໆຊະນິດຂອງ Medicago)	ຄວາມຕ້ອງການຂອງແບັກທີເລຍ (Corynebacterium incidiosum)

ບັນດາຕົວແທນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກັກກັນພືດ

ສິດອຳນາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ກຳນົດພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ DIP ແມ່ນຂຶ້ນກັບພື້ນຖານຂອງຜູ້ອຳນວຍການປົກປ້ອງພືດ, ການກັກກັນ ແລະ ເກັບມ້ຽນ, ພາຍໃຕ້ກະຊວງກະສິກຳ. ອົງການຈັດຕັ້ງນີ້ຈັດການການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກແນວພັນ ແລະ ອຸປະກອນການປູກເປັນຈຳນວນຫລາຍເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານຕະຫຼາດ. ພາຍໃຕ້ອົງການຈັດຕັ້ງນີ້ມີ 9 ທ່າກຳປັ້ນ, ສະ ໜາມບິນ 10 ແຫ່ງແລະຊາຍແດນທາງບົກ 7 ແຫ່ງ ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່. ນີ້ແມ່ນບັນດາທ່າເຮືອທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບສຳລັບການນຳເຂົ້າວັດສະດຸ ແລະ ພືດ.

ຂັ້ນຕອນການກວດກາ, ການຮັກສາ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຢັ້ງຢືນການກວດກາ.

ການກວດກາວັດສະດຸພືດ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຂັ້ນຕອນການກັກກັນພືດ, ແລະ ອາດຈະເຮັດໄດ້ທັງໃນປະເທດສົ່ງອອກ, ກ່ອນອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ ແລະ ຫລັງຈາກມາຮອດເພື່ອກວດພົບສັດຕູພືດຫລືພະຍາດໃດໜຶ່ງທີ່ອາດຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ. ສິ່ງພິມຕ່າງໆເຊັ່ນ: ປຶ້ມຄູ່ມື, ປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບສິ່ງມີຊີວິດສ່ວນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ໃນການກັກກັນໄດ້ຖືກກະກຽມດ້ວຍຮູບແຕ້ມໂດຍແຕ່ລະປະເທດ / ເຂດເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ກວດກາ. ຊຸດຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ຈັດພິມມາໂດຍ Commonwealth Mycological Institute ຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ທຸກໆປະເທດ.

- 1 ລາຍລະອຽດຂອງ CMI ຂອງເຊື້ອເຫັດ ແລະ ເຊື້ອແບັກທີເຣັຍ
2. ລາຍລະອຽດຂອງ CMI / AAB ກ່ຽວກັບໄວຣັດພືດ
3. ແຜນທີ່ແຈກຢາຍ CMI ຂອງພະຍາດພືດ.

ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳເຂົ້າການເກັບກູ້ການກັກກັນແກ່ນ ແລະ ວັດສະດຸພັນພືດແມ່ນໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້

1. ຮັບປະກັນການນຳເຂົ້າທີ່ຍື່ນພ້ອມກັບເອກະສານທີ່ຕິດຄັດມາເຊັ່ນ: ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມ (ຕົ້ນສະບັບ), ໃບອະນຸຍາດ (ສຳ ເນົາໃບ ນຳ ເຂົ້າ), ໃບເກັບເງິນ, ໃບເກັບເງິນ, ບັນຊີການຫຸ້ມຫໍ່ແລະໃບເກັບຄ່າພາສີຂາເຂົ້າແລະອື່ນໆ, ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳເຂົ້າແມ່ນເປັນລະບຽບ ແລະ ບໍ່ມີໂຮງງານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ. ວັດສະດຸແມ່ນນຳເຂົ້າ.
2. ການປະເມີນຄ່າທຳນຽມກວດກາ ແລະ ລົງທະບຽນການສະໝັກ.

3. ການກວດກາ ແລະ ການເກັບຕົວຢ່າງ ຂອງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ສາຍທ່າເຮືອ ຫລື ທ່າເຮືອບັນຈຸສິນຄ້າ. ການເກັບຕົວຢ່າງ ຂອງເມັດພັນໂດຍປົກກະຕິແມ່ນຖືກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດລະບຽບ ແລະກົດລະບຽບຂອງກົດໝາຍຂອງລັດ. ໃນກໍລະນີໃນກໍລະນີທີ່ມີການນຳເຂົ້າສ່ວນໃຫຍ່ຂອງວັດສະດຸປຸກເຊັ່ນ: ການຕັດຊຳ, ເບ້ຍໄມ້, ດອກໄມ້ບານ / ຫົວ ແລະ ອື່ນໆ, ຢ່າງໜ້ອຍ 0.1% ຂອງການຂະຫຍາຍພັນແມ່ນໄດ້ຮັບການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ໄດ້ຮັບການກວດກາເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດແປກປະຫຼາດ ຫຼື ເຊື້ອພະຍາດ. ໃນກໍລະນີຂອງສັດຕູພືດທີ່ຖືກກັກກັນທີ່ສິ່ງໃສ, ການກວດກາ 100 ເປີເຊັນແມ່ນດຳເນີນການເພື່ອປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນ.

4. ການທົດລອງຫ້ອງທົດລອງລະອຽດ

ກ. ການກວດກາສາຍຕາ: ຕົວຢ່າງຂອງເມັດພັນ / ການຂະຫຍາຍພັນພືດແມ່ນ ໄດ້ຮັບການກວດກາດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຄື່ອງຂະຫຍາຍແສງສະຫວ່າງເພື່ອບັນທຶກການລະບາດຂອງແມງໄມ້ທີ່ມີຊີວິດ, ການປົນເປື້ອນໂດຍດິນ ແລະ ເມັດຫຍ້າ, ຕ່ອມຂົມ nematode, sclerotia, smut / bunt ບານ ແລະອື່ນໆ. ບາງຄັ້ງການກວດກາແມ່ນດຳເນີນພາຍໃຕ້ U.V. ໂຄມໄຟເພື່ອອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການຊອກຄື້ນຫາແນວພັນທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງໂດຍການໄຫລວຽນຂອງລັກສະນະ.

ຂ. ການທົດສອບ X-Ray ສຳ ລັບກວດພົບການລະບາດຂອງແມງໄມ້ທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເຊັ່ນ: bruchids ແລະ weevils ທີ່ເປື້ອເຂົ້າໃນເມັດພັນ.

ຄ. ການທົດສອບການລ້າງເພື່ອກວດພົບ oospores ທີ່ເກີດຈາກພື້ນຜິວຂອງເຍື່ອຫຸ້ມສະໝອງ ອັກເສບ / spores ແລະອື່ນໆ. ແລະ ລະບົບ nematode. ຕົວຢ່າງແນວພັນຂອງຜັກບົວ, ຫົວຜັກທຽມແລະ ດອກໄຟແຊ່ນ້ຳຖືກແຊ່ນ້ຳໄວ້ 24 ເພື່ອກວດຫາລຳຕົ້ນ ແລະ ຫລອດໄຟ ແລະ ການລ້າງຮາກໄດ້ຖືກກວດກາສຳລັບ nematodes ectoparasit

ງ. ການທົດສອບການຜະລິດເຊັ່ນ ການທົດສອບ blotter ຫຼືການທົດສອບແຜ່ນ agar ໄດ້ຖືກປະຕິບັດເພື່ອກວດຫາເຊື້ອພະຍາດທີ່ເກີດຈາກເຊື້ອເຊັ່ນ: ເຊື້ອເຫັດ. agar flusecent pseudomonas agar ໃຊ້ສຳລັບກວດພົບເຊື້ອແບັກທີເຣັຍໃນສັດ.

ຈ. ການທົດສອບການຂະຫຍາຍຕົວບວກກັບການທົດສອບ inoculation ຕົວຊີ້ວັດສຳລັບການກວດຫາເຊື້ອໄວຣັດ ແລະ ເຊື້ອແບັກທີເຣັຍໃນສັດ. ນອກເໜືອຈາກນີ້, ການທົດສອບການວິນິດໄສພິເສດເຊັ່ນອີເລັກໂທຣນິກ Microscopy (ວິທີການຈຸ່ມ), Enzyme Linked Immunosorbent Assay (ELISA) ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບການກວດຫາໄວຣັດສະເພາະໃນເມັດພັນທີ່ນຳເຂົ້າ / ວັດສະດຸການປຸກທີ່ pencillnase based DAC-ELISA ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງສຳລັບການກວດຫາເຊື້ອໄວຣັດໃນ ແນວພັນທີ່ນຳເຂົ້າ / ວັດສະດຸຂອງພືດ.

ສ. ເຕັກນິກການບຳບັດ ແລະ ຮັກສາ. Fumigation ແມ່ນເຕັກນິກທີ່ຄ່ອງແຄ້ວທີ່ໃຊ້ໃນການກຳ ຈັດການລະບາດຂອງແມງໄມ້. Methyl bromide ແມ່ນໃຊ້ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງແມງໄມ້ ແລະ ຖືກຮັບຮອງເອົາໃນໂປແກມກັກກັນເພາະວ່າເວລາສຳຜັດມີສ່ວນສັ້ນ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຂັ້ນຕອນຂອງສັດຕູພືດແມງໄມ້ ແລະ

ພະລັງງານທີ່ສາມາດເຈາະໄດ້ສູງ. ສອງປະເພດຂອງ vum fizigation viz., i. fumigation ບັນຍາກາດພາຍໃຕ້ ເອກະສານສະເພາະ ຫລື ຫ້ອງການ. ເຄື່ອງດູດຜຸ່ນໃນຫ້ອງສູນຍາກາດແມ່ນມີການນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ການຮັກສາທາງເຄມີອື່ນໆລວມມີການຖອກນ້ຳຢາຂ້າແມງໄມ້ / fungicidal ຫລືການສິດພິ່ນຫລືການແຕ່ງຕົວ ຂອງແນວພັນ ແມ່ນມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ການກັກກັນຫລັງການເຂົ້າ. ການຮັກສາ ອຸນຫະພູມເຊັ່ນ: ການຮັກສານ້ຳຮ້ອນ / ການຮັກສາອາກາດຮ້ອນ ຫລື ການຮັກສາຄວາມຮ້ອນຂອງອາຍໄດ້ຖືກປະຕິບັດ ເພື່ອຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອ / ການລະບາດພາຍໃນ ແລະ ການເຮັດວຽກໂດຍສະເພາະແມ່ນການຄວບຄຸມການລະບາດ ຂອງໝາກໄມ້ບິນ. ການຮັກສາແບບເຢັນໆເຊັ່ນ: ຕູ້ເຢັນເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາດຂອງແມງໄມ້ໃນໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກ ສິດ. ໃນທ້າຍອາທິດ, ການລະຄາຍເຄື່ອງແມ່ນໃຊ້ເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາດຂອງແມງໄມ້ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງ ຜະລິດຕະພັນອາຫານໃນລະຫວ່າງການເກັບຮັກສາ ແລະ ພ້ອມທັງການນຳໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າອີເລັກໂທຣນິກທີ່ມີຄວາມ ແຮງສູງໂດຍຜ່ານເຄື່ອງເລັ່ງແມ່ນກຳລັງທົດລອງ.

ການຢັ້ງຢືນ

ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມ ຫຼື ສຸຂະພາບແມ່ນໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຄວນມາພ້ອມກັບວັດສະດຸຂອງພືດ ຫຼື ແກ່ນພືດທີ່ຕ້ອງ ຍ້າຍຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປບ່ອນອື່ນ. ໃບຢັ້ງຢືນນີ້ຊັບອກ ຫລື ຢັ້ງຢືນວ່າວັດຖຸທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຂົນສົ່ງແມ່ນບໍ່ມີສັດຕູພືດ ຫຼື ພະຍາດຕິດແປດ. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດ ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນການປົກສາຫາລືຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບສິນທີ່ສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາພືດສາກົນທີ່ Rome ໃນປີ 1976 ແລະຮັບຮອງໂດຍ FAO ໃນປີ 1979 ແມ່ນໃຫ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.

ເອກະສານອ້າງອີງ

Castonguay, S. (2010) Creating an agricultural world order: regional plant protection problems and international phytopathology, 1878–1939. *Agricultural History Society* 84, 46–73.

Ebbels, D.L. (2003) *Principles of Plant Health and Quarantine*. CAB International, Wallingford.

FAO (1997) *New Revised Text of the International Plant Protection Convention*. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome.

FAO (2000) *Multilateral Trade Negotiations in Agriculture: a Resource Manual*. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome, Available online at: <http://www.fao.org/DOCREP/003/X7351E/X7351e00.htm#TopOfPage>, accessed 20 December 2011.

GATT (1947) *General Agreement on Tariffs and Trade*. GATT, Geneva. Available online at http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/gatt47_e.pdf, accessed 20 December 2011.

Gensini, G.F., Yacoub, M.H. and Conti, A.A. (2004) The concept of quarantine in history: from plague to SARS. *Journal of Infection* 49, 257–261.

Gensini, G.F., Yacoub, M.H. and Conti, A.A. (2004) The concept of quarantine in history: from plague to SARS. *Journal of Infection* 49, 257–261.

IPPC (2010) International Standards for Phytosanitary Measures, Publication No. 5: *Glossary of Phytosanitary Terms*. Secretariat of the International Plant Protection Convention (IPPC), Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome.

Mathys, G. and Baker, E.A. (1980) An appraisal of the effectiveness of quarantines. *Annual Review of Phytopathology* 18, 85–101.

Maynard, G.V., Hamilton, J.G. and Grimshaw, J.F. (2004) Quarantine – phytosanitary, sanitary and incursion management: an Australian entomological perspective. *Australian Journal of Entomology* 43, 318–328.

Norin, C.A. (1915) Agricultural quarantine and inspection in the United States. Thesis. Oregon Agricultural College, Corvallis, Oregon, USA.

Roelfs, A.P. (2011) Epidemiology in North America. In: Bakum, J. (ed.) *The Cereal Rusts Volume I and II* (original eds Bushnell, W. and Roelfs, A.P. 1984). Elsevier, Amsterdam. Available online at: <http://www.globalrust.org/traction>, accessed 5 January 2011.

(ເພື່ອໃຫ້ພົມຫຼືພົມເປັນຕົວອັກສອນຫຍໍ້)

ອົງການປ້ອງກັນພືດສະບັບເລກທີ _____ ຂອງ _____ ເຖິງ: ອົງການປ້ອງກັນພືດຂອງ

ລາຍລະອຽດຂອງການອອກແບບ

ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ _____ ແຈ້ງຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ຮັບສິ່ງ
_____ ຈຳນວນ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການຫຸ້ມຫໍ່ _____ ເຄື່ອງຫມາຍ

ທີ່ຈຳແນກ _____

ສະຖານທີ່ຕົ້ນກຳເນີດ _____

ວິທີການຂົນສົ່ງທີ່ປະກາດໃຊ້ _____

ຈຸດປະກາດຂອງການເຂົ້າ _____

ຊື່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ປະລິມານທີ່ປະກາດ _____

ຊື່ສະນະພືດສາດຂອງພືດ _____

ທັງນີ້, ເພື່ອເປັນການຢັ້ງຢືນວ່າຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຂ້າງເທິງນີ້ໄດ້ຖືກກວດກາຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືວ່າບໍ່ມີສັດຕູພືດກັກກັນ ແລະ ປະຕິບັດໄດ້ຈາກສັດຕູພືດທີ່ບໍ່ດີ; ແລະ ວ່າພວກເຂົາຖືກພິຈາລະນາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບ ການດ້ານສຸຂະອະນາໄມຂອງປະເທດນຳເຂົ້າ.

ການເຜີຍແຜ່ແລະ / ຫຼືການປິ່ນປົວການເຜີຍແຜ່

ວັນທີ _____ ການຮັກສາ _____ ສານເຄມີ (ສ່ວນປະກອບທີ່ໃຊ້ວຽກ) _____
ໄລຍະເວລາແລະອຸນຫະພູມ _____ ຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນ _____ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ _____ ການປະກາດເພີ່ມ
ເຕີມ: (ລາຍເຊັນ)

ໝາຍເຫດ: ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານການເງິນໃດໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໃບຢັ້ງຢືນສະບັບນີ້ທີ່ຈະຕິດກັບ (ຊື່ຂອງອົງການປ້ອງກັນພືດ) ... ຫລືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຫຼືຕົວແທນໃດໆຂອງມັນ. ການກັກກັນພາຍໃນປະເທດພາຍໃຕ້ກົດ ໝາຍ DIP, ຜູ້ອຳນວຍການປ້ອງກັນ, ກັກກັນ ແລະ ເກັບຮັກສາພືດມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນບາດກ້າວທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ກຳນົດລະບຽບການເຄື່ອນຍ້າຍລະຫວ່າງພືດ ແລະ ວັດສະດຸລະຫວ່າງລັດເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດ ຂອງແມງໄມ້ທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ພະຍາດທີ່ມີຕໍ່ເຂົ້າປະເທດແລ້ວ. ຈຸດປະສົງດຽວຂອງການບັງຄັບໃຊ້ ການກັກກັນພາຍໃນປະເທດແມ່ນເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດເຫຼົ່ານີ້ ຈາກການຕິດເຊື້ອໄປສູ່ເຂດທີ່ບໍ່ຕິດເຊື້ອ.

ໃນປະຈຸບັນ, ການກັກກັນພືດພາຍໃນປະເທດມີຢູ່ໃນ 4 ພະຍາດ, ເປັນຕົວຢ່າງ (Synchytrium endobioticum) ຂອງມັນຕົ້ນຈາກປີ 1959, ຕົ້ນກ້ວຍ (ໄວຣັດ) ຂອງອອກຈາກປີ 1959, ຍຸງ (ໄວຣັດ) ຂອງກ້ວຍຈາກປີ 1961 ແລະ ໝາກຂີ້ຫູດ (Venturia inaequalis) ຈາກປີ 1979.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ II. ລະບຽບຂໍ້ບັງຄັບກ້ຽວກັບການກັກກັນພືດໃນລາວ

ເອກະສານອ້າງອີງ ສະບັບເລກທີ 069 / ກມສພ 02/07/1993

- ອີງຕາມ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ. 84 / ນຍ; ອອກວັນທີ 22/11/92

- ອີງຕາມ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນຕົ້ນໄມ້ໃນສປປລາວ, ສະບັບເລກທີ 66 / ນຍ; ອອກວັນທີ 21/8/92.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂໍປະກາດໃຊ້ລະບຽບການ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ກ້ຽວກັບການກັກກັນພືດໃນສປປລາວ.

ພາກທີ I ທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1: ຈຸດປະສົງ:

- ເພື່ອປົກປ້ອງຊັບພະຍາກອນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໂດຍການປ້ອງກັນການເຜີຍແຜ່ສັດຕູພືດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຢູ່ໃນສປປລາວ.

- ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະເທດໄປຍັງອີກແຫ່ງໜຶ່ງ.

- ຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພືດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕາມເສັ້ນທາງການຄ້າແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2: ການຈ່າຍພາສີ

1. ໜ້າທີ່, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້, ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍໂດຍຜູ້ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນກະສິ ກໍາ.

2. ທຸກໜ້າທີ່ຕ້ອງຈ່າຍເປັນເງິນກີບ.

3. ສິນຄ້າຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຍົກເວັ້ນພາສີ:

ກ. ສິນຄ້າທີ່ບັນທຸກກະເປົາໃສ່ໂດຍຜູ້ໂດຍສານໄດ້ສະໜອງໃຫ້ວ່ານໍ້າໜັກຂອງພວກເຂົາບໍ່ເກີນສອງກິໂລກຣາມຕໍ່ຄົນ.

ຂ. ຊຸດດອກໄມ້, ລວມທັງສາຂາ ແລະ ດອກໄມ້, ນໍ້າໜັກຂອງພວກມັນບໍ່ເກີນ 0.5 ກິໂລກຣາມຕໍ່ຄົນ.

ມາດຕາ 3: ການເກັບຮັກສາຕົວຢ່າງ

1 ໃນກໍລະນີທີ່ການກັກກັນພືດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນກະສິ ກຳ, ຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ເພື່ອກວດກາເບິ່ງວ່າມີການຕິດເຊື້ອ.

2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາຄວນຈະເກັບຕົວຢ່າງປະລິມານທີ່ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບການວິເຄາະຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ໃນການທົດສອບມາດຕະຖານ.

3. ຫຼັງຈາກກວດກາແລະວິເຄາະຕົວຢ່າງ, ຕົວຢ່າງໃດທີ່ມີນ້ຳໜັກເກີນ 10 ກິໂລກຣາມ ຈະຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງຂອງຕົນ, ຍົກເວັ້ນຕົວຢ່າງເຫລົ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ພາກທີ II ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າ

ມາດຕາ 4: ການສະໝັກເຂົ້າໃນການກວດກາພືດ

ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິສັດ ຫລື ບຸກຄົນໃດທີ່ຕ້ອງການສົ່ງອອກພືດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນກະເສດໄປຕ່າງປະເທດ, ຕ້ອງຢູ່ໃນການຄອບຄອງໃບຢັ້ງຢືນສັດຕະວະແພດ, ເຊິ່ງສາມາດຂໍໃບສະໝັກໄປພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງເສີມກະສິກໍາ. ສິ່ງນີ້ນໍາໃຊ້ກັບໂຮງງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະເສດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສົ່ງອອກຜ່ານດ່ານຊາຍແດນທີ່ທ່າເດືອນ, ສະໜາມບິນ ແລະ ສະໜາມບິນວຽງຈັນ. ຢູ່ບັນດາແຂວງຄວນສະໝັກໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງທີ່ມີດ່ານກວດກາ.

ມາດຕາ 5: ການກວດກາ

ເຈົ້າຂອງຜະລິດຕະພັນແມ່ນຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກວດກາ. ພາຍຫຼັງກວດກາ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄ່າຖາມຕ້ອງສົ່ງອອກພາຍໃນ 21 ວັນ.

ມາດຕາ 6: ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດຕູພືດ

1. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມຕ້ອງຢູ່ໃນລະບຽບການສາກົນກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ.
2. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ເຊິ່ງອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ການກັກກັນຜົນຜະລິດກະສິກໍາ. (ໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແມ່ນ ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ກວດກາຜົນຜະລິດຢູ່ຈຸດກວດກາລະບຽບການຢ່າງເປັນທາງການແລະເປັນສະມາຊິກຂອງພະນັກງານພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຂອງພະແນກກະສິ ກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ , ກ ະ ຊ ວ ງ ກ ະ ສິ ກ ຳ ແ ລ ະ ປ ຳ ໄ ມ້ .)
3. ຖ້າການສົ່ງອອກບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນພືດໃນສປປລາວ ຫຼື ຂອງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການນໍາເຂົ້າ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມຈະບໍ່ອອກ.

ມາດຕາ 7: ການປ້ອງກັນ ແລະ ການເຮັດໝັ້ນ

1. ຖ້າຜົນຜະລິດກະສິກໍາພົບວ່າມີການຕິດເຊື້ອ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສັດຕູພືດເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງຖືກຫ້າມໃນປະເທດນໍາເຂົ້າ, ມັນຈະຖືກຮັກສາດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຫລືອາຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະອະນາໄມຈະອອກໃຫ້.
2. ຖ້າເຈົ້າຂອງຜະລິດຕະພັນຕົກລົງເຫັນດີກັບການປ້ອງກັນ, ແລະ ການນໍາໃຊ້ການເຮັດໝັ້ນແລ້ວເຈົ້າ ໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກລັດຖະບານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາກເອກະຊົນຈະປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການຮັກສາຄວາມຮ້ອນ ຫລື ອາຍນໍ້າທີ່

ຈຳເປັນ, ແຕ່ວ່າຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ປະກອບໄປພ້ອມກັບປະເດັດຂອງສິ່ງທີ່ ຈຳເປັນພ້ອມດ້ວຍ ໃບຢັ້ງຢືນ (ບໍ່ວ່າຈະ ເປັນການຮັກສາຄວາມຮ້ອນຫລືອາຍນໍ້າ).

ພາກທີ III ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕາ 8: ດ່ານ

1. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິສັດ ຫລື ບຸກຄົນ, ຜູ້ທີ່ນຳເຂົ້າພຶດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ, ເພື່ອເຮັດແນວນັ້ນໂດຍ ບໍ່ ຕ້ ອ ງ ຜ່ າ ນ ດ່ າ ນ ກ ວ ດ ກ າ ປູ ກ .
2. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິສັດ ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງນຳເຂົ້າພຶດ ຫຼື ຫ້າມຜະລິດຕະພັນກະສິ ກຳ ໂດຍຜ່ານທາງ ໄປສະນີ (ລວມທັງການນຳໃຊ້ລົດເມທາງການທູດ) ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດພິເສດຈາກພະແນກກະສິ ກຳ ແລະ ສິ່ ງ ເ ສີ ມ ກ ງ ະ ສິ ມ ກ ຳ .
3. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນບັນຊີລາຍຊື່ຂອງດ່ານຊາຍແດນສຳລັບໂຮງງານ

- 3.1 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: - ທ່ານາແລ້ງ - ທ່າເດືອ - ສະໜາມບິນວຽງຈັນ - ຫ້ອງການໄປສະນີກາງ
- 3.2 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ: - ທ່າເດືອສະຫວັນນະເຂດ - ເຊໂປນ (ດ່ານກວດກາ ລາວບາວ)
- 3.3. ແຂວງຈຳປາສັກ - ວັງເຕົາ - ຊອກເມັກ
- 3.4. ແຂວງຜົ້ງສາລີ - ບຸນເໜືອ
- 3.5. ແຂວງໄຊຍະບູລີ - ແກ່ນທ້າວ
- 3.6. ແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ - ເມືອງສິງ - ບໍ່ເຕັນ
- 3.7. ແຂວງບໍ່ແກ້ວ - ທ່າເດືອແຂວງບໍ່ແກ້ວ
- 3.8. ແຂວງຊຽງຂວາງ - ນໍ້າກັນ
- 3.9. ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ - ນໍ້າພາວ

ມາດຕາ 9: ການອະນຸຍາດນຳເຂົ້າສຳລັບການນຳເຂົ້າພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳເຂົ້າມາໃນສປປລາວ

1. ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິສັດ ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າພຶດ, ຜົນຜະລິດກະສິກຳ ຫຼື ແນວພັນເຂົ້າສປປລາວ ຕ້ ອ ງ ໄ ດ້ ຮັ ບ ກ າ ນ ອ ະ ນຸ ຍ າ ດ ຈ າ ກ ພ ະ ແ ນ ກ ກ ງ ະ ສິ ກຳ າ ແ ລ ະ ກ ິ ມ ສິ່ ງ ເ ສີ ມ ກ ງ ະ ສິ ກຳ າ .
2. ພຶດ, ແນວພັນ ຫລື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອນຳເຂົ້າ ສປປລາວ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດນຳ ເຂົ້າ ແລະ ຕ້ອງສາມາດຕອບສະໜອງເງື່ອນໄຂ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ.
3. ພຶດ, ເມັດພັນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳເສດ ທຸກຊະນິດເພື່ອນຳເຂົ້າ ສປປລາວ ຕ້ອງມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດ.

ມາດຕາ 10: ການກວດກາພຶດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳເພື່ອການນຳເຂົ້າ ສປປລາວ.

1. ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິສັດ ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າພຶດ ຫລື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳເສດຕ້ອງປະກາດລາຍການ ເຫຼື າ ນີ້ ໃ ທ້ ເ ຈື້ າ ໜ້ າ ທີ່ ກັ ກ ກັ ນ ພຶ ດ ໃ ນ ເ ເ ລ າ ດ່ າ ນ ກ ວ ດ ກ າ .

2. ຖ້າຜົນຜະລິດກະສິກໍາໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກພາສີ ຫຼື ພັນທະ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພະນັກງານກັກກັນພິດຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຊາບຢູ່ດ່ານກວດກາ.

ມາດຕາ 11: ການອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າ, ຄໍາສັ່ງກັກກັນສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ການເກືອດຫ້າມ ນໍາເຂົ້າ

1. ພິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກການຈ່າຍພາສີ, ອາດຈະຖືກນໍາ ເຂົ້າມາສປປລາວ ໂ ດ ຍ ບໍ່ ມີ ກ າ ນ ຕິ ດ ເ ຊື້ ອ ທີ່ ຖື ກ ຫ້ າ ມ .
2. ໂຮງງານຫລືຜະລິດຕະພັນກະເສດທີ່ບໍ່ມີພະຍາດ ແລະ ໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ ປ ະ ຈ ຳ ໂ ຮ ງ ງ າ ນ ແ ຫ່ ງ ສ ປ ປ ລ າ ວ ເ ຊື່ ງ ຈ ະ ອ ອ ກ ໃ ບ ຢັ ງ ຢື ນ .
3. ຖ້າມີພິດ ຫລື ຜົນຜະລິດກະສິກໍາໃດໜຶ່ງວ່າຕິດເຊື້ອພະຍາດທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຫຼືບໍ່, ໜ້າທີ່ໄດ້ຖືກຈ່າຍແລ້ວ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈະຕັດສິນໃຈໃນວິຊາທີ່ເໝາະສົມ. ສິນຄ້າທີ່ຕິດເຊື້ອຈະຖືກກັກກັນໄວ້ເພື່ອການຂ້າເຊື້ອອາຍ ຫລື ສົ່ງກັບຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງເພື່ອທໍາລາຍ ຫລື ກັບໄປປະເທດທີ່ພວກເຂົາມາ. ໃບຢັ້ງຢືນການຕິດເຊື້ອຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຮືອນ ແລະ ຕົວຢ່າງຈະຖືກປະຕິບັດເປັນຫຼັກຖານ.

ການລະເມີດພາກທີ IV

ມາດຕາ 12: ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິສັດ ຫລື ບຸກຄົນໃດລະເມີດກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການກັກກັນພິດຈະຖືກຕັກເຕືອນ, ປັບໃໝ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຍຶດໄດ້ ແລະ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດຮ້າຍແຮງຈະຖືກດໍາເນີນຄະດີ.

ຂໍ້ຫ້າມສ່ວນ V

ມາດຕາ 13: ຂໍ້ຫ້າມຕິດເຊື້ອ

ຖ້າມີໂຮງງານ, ຜະລິດຕະພັນກະເສດ ຫລື ພາຫະນະເບື້ອນທີ່ພົບວ່າມີການຕິດເຊື້ອທີ່ຫ້າມ, ກ່ອນອື່ນ ໜົດພວກມັນຈະໄດ້ຮັບການຂ້າເຊື້ອໂດຍສະເພາະ. ໃນກໍລະນີທີ່ສິ່ງໃສ່ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການສິດຢາຂ້າແມງໄມ້ຢ່າງໜ້ອຍໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພິດ. ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ພາກທີ VI ໃນການຂົນສົ່ງຜ່ານ ສປປລາວ

ມາດຕາ 14: ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາໃດໜຶ່ງທີ່ກໍາລັງຂ້າມຜ່ານ ສປປ ລາວ ແລະ ມີຈຸດປະສົງໄປປະເທດທີສາມ, ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນຜ່ານແດນ ແລະ ປະກອບດ້ວຍໃບຢັ້ງຢືນສັດຕະວະແພດເຊິ່ງຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ກວດກາການກັກກັນພິດໃນເວລາດ່ານກວດກາ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຜ່ານແດນສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາໃນການຂົນສົ່ງຜ່ານ ສປປລາວ.

- ໃນກໍລະນີທີ່ຜົນຜະລິດກະສິກໍາບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບພິດ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພະນັກງານກັກກັນພິດຈະປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນພາກ II ແລະ III.

ມາດຕາ 15: ຂໍ້ກໍານົດເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບການກັກກັນພິດ ແມ່ນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສິສະຫວາດ ແກ້ວບຸນພັນ

(ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິ ກຳ ແລະປ່າໄມ້)

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ລົງວັນທີ 02/07/1993

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ III.

ອົງການຈັດຕັ້ງພາກພື້ນແລະການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ IPPC ຮັບຮູ້ຫລາຍອົງການຈັດຕັ້ງພາກພື້ນສໍາລັບການປ້ອງກັນພືດ (ຫລື RPPOs) - RPPOs ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນອົງການປະສານງານສໍາລັບ NPPOs ໃນລະດັບພາກພື້ນ. ໜ້າທີ່ຂອງ RPPO ລວມມີ:

- ການປະສານງານແລະການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນ NPPOs ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງ IPPC.
- ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກພື້ນເພື່ອສົ່ງເສີມມາດຕະການດ້ານສຸຂະອະນາໄມ ສັດຕູພືດທີ່ກົມກຽວກັນ.
- ການຮວບຮວມແລະເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວຂ້ອງກັບ IPPC.
- ຮ່ວມມືກັບ IPPC ໃນການພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະຖານສາກົນສໍາລັບມາດຕະການດ້ານສຸຂະອະນາໄມ. ແຕ່ລະ RPPO ມີກິດຈະກຳ ແລະ ແຜນງານຂອງຕົນເອງ, ແລະ RPPO ສ່ວນໃຫຍ່ພັດທະນາມາດຕະຖານລະດັບພາກພື້ນຂອງຕົນເອງສໍາລັບມາດຕະການດ້ານສຸຂະອະນາໄມສັດຕູພືດ (ຫລື RSPMs). RSPMs ເຫຼົ່ານີ້ນໍາໃຊ້ກັບປະເທດທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງ RPPO ເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືເອົາມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ເນື່ອງຈາກຄວາມສໍາຄັນຂອງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສັດຕູພືດ, ຫລາຍໆ RPPO ຍັງໄດ້ພັດທະນາຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບດ້ານຕ່າງໆຂອງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດໃນຮູບແບບຂອງ RSPMs - ບາງສ່ວນຂອງ RSPMs ນີ້ກ່ອນວັນທີ່ມາດຕະຖານ IPPC ທໍາອິດກ່ຽວກັບ PRA, ແລະ ຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ISPM No 2. 2. RSPMs ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ PRA ມາໃນພາຍຫລັງ, ແລະແມ່ນອີງໃສ່ ISPM No.

2. ໃນປະຈຸບັນມີ RPPOs ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ ຈໍານວນ 9 ແຫ່ງ:

- ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງພືດອາຊີແລະປາຊີຟິກ (APPPC; ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1956);
- Comunidad Andina (CA; 1969);
- Comité de Sanidad Vegetal del Cono Sur (COSAVE; 1980);
- ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງພືດ Caribbean (CPPC; 1967);

- ອົງການປົກປ້ອງພືດເອີຣົບ ແລະ Mediterranean (EPPO; 1951);
- ສະພາອະນາໄມສັດຕູພືດລະຫວ່າງອາຟຣິກາ (IAPSC; 1954);
- ອົງການປົກປ້ອງພືດອາເມລິກາເໜືອ (NAPPO; 1976);
- ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນພາກພື້ນ de SanidadAgropecuaria (OIRSA; 1947);
- ອົງການປ້ອງກັນພືດເຂດປາຊີຟິກ (PPPO; 1995).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ III- ເງື່ອນໄຂການກັກກັນສໍາລັບການນໍາເຂົ້າໄມ້ແລະຜະລິດຕະພັນໄມ້ຂອງ ສປປ ລາວ

ການແນະນໍາ

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແລະ ໄມ້ທຸກຊະນິດທີ່ນໍາເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກວດກູ້. ນອກຈາກສິນຄ້າທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນເຊັ່ນໄມ້ທ່ອນກົມ ແລະ ໄມ້ເລື້ອຍ, ການຄວບຄຸມການກັກກັນສິ່ງອອກເປັນສິນຄ້າເຊັ່ນ: ຖັງ, ກະປ໋ອງ, ອາຫານທ່ຽງ, ກະໂປງ ແລະ ສ່ວນປະກອບໄມ້ທີ່ຖືກບັນຈຸຂອງຖັງຂົນສົ່ງ.

ບໍລິສັດກັກກັນຄົນລາວຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປ້ອງປ່າໄມ້ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍ ອຸດສາຫະກຳ ໄມ້ໃນລາວ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍຈາກສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດທີ່ແປກປະຫຼາດ. ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການກັກກັນໄດ້ຖືກພັດທະນາພາຍຫຼັງ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າຫລາກຫລາຍປະເພດທີ່ນໍາເຂົ້າຈາກປະເທດຕ່າງໆ. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນອີງໃສ່ປະສົບການ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສັດຕູພືດແລະພະຍາດຕ່າງໆໃນປະເທດສິ່ງອອກ.

ທ່າເຮືອຂອງການເຂົ້າ

ໄມ້ທ່ອນ, ເຊິ່ງມີຄວາມສ່ຽງກັກກັນຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ອາດຈະຖືກນໍາເຂົ້າໂດຍຜ່ານທະເລທີ່ຮັບໃຊ້ເມືອງຫຼວງ. ໄມ້ດູ່ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຖືກປະເມີນວ່າມີຄວາມສ່ຽງໜ້ອຍ, ອາດຈະຖືກນໍາເຂົ້າຜ່ານທ່າເຮືອຕ່າງໆ.

ແຈ້ງການການນໍາເຂົ້າໄມ້ທ່ອນ

ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດທີ່ຈະນໍາເຂົ້າໄມ້ທ່ອນໃດໆ (ທັງທ່ອນຫລືໄມ້ແປ້ນ) ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງການ ແລະ ປະກາດຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນຢູ່ທ່າເຮືອທີ່ເຂົ້າປະຕູໃດໜຶ່ງ ໃນແບບພອມສະເພາະການກັກກັນຂາເຂົ້າທີ່ອອກເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້.

ບັນທຶກ

ມີພຽງແຕ່ບັນດາໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກ ນໍາ ເຂົ້າມາເທົ່ານັ້ນ. ພວກມັນຈະໄດ້ຮັບການກວດກາໃນເວລາທີ່ມາຮອດແລະ ຖ້າພົບແມງໄມ້ທີ່ມີຊີວິດພວກມັນຈະຖືກປົນເປື້ອນດ້ວຍ Methyl bromide. ໄມ້ທ່ອນຈະຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງການກັກຂັງຢູ່ພາຍໃຕ້ການສັງເກດການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ, ຈົນກວ່າການສໍາເລັດຮູບແລ້ວ. ຖ້າກວດພົບການລະບາດຂອງແມງໄມ້, ໄມ້ທ່ອນຕ້ອງຖືກປົນເປື້ອນດ້ວຍ Methyl bromide.

ໄມ້ທ່ອນ ແລະ ໄມ້ທ່ອນຈາກໄມ້ທ່ອນທີ່ນໍາເຂົ້າອາດຖືກປ່ອຍອອກຈາກການກັກກັນພາຍຫຼັງການກວດກາ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນ. ເຄື່ອງຈັກປະຕິເສດເຊັ່ນ: ທາງຕັດ ແລະ ແຖມຕ້ອງຖືກທໍາລາຍໂດຍການເຜົາ ຫຼື ຟືນກັບ Methyl Bromide ຫຼັງຈາກປ່ຽນເປັນຕ່ອນທີ່ມີຂະໜາດບໍ່ເກີນ 200 ມມ.

ໄມ້ອົກ ແລະ ການແກະສະຫຼັກໄມ້

ໄມ້ຍາງ ແລະ ແມ່ພິມໄມ້ອາດຈະຖືກສົ່ງໄປທີ່ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ນໍາເຂົ້າ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການກວດກາ ລະອຽດເພາະວ່າໄມ້ດັ່ງກ່າວຖືກຢຸດສະງັກ ແລະ ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ກັບຜົນກະທົບ ທີ່ການຈູດທໍາລາຍໄດ້ພາຍໃນ 21 ວັນຫຼັງຈາກການຂົນສົ່ງ. ຖ້າໃຊ້ຫໍຖົງຢາງ, ໄມ້ຕ້ອງຖືກຈູດກ່ອນທີ່ຈະຫໍ ຫຼື ໃບໜ້າ ດ້ານໜຶ່ງຂອງໄມ້ (ດ້ານເທິງ, ດ້ານລຸ່ມ ຫລື ດ້ານຂ້າງ) ຕ້ອງຖືກປະໄວ້ເພື່ອຊ່ວຍໃນການເຈາະຂອງຜູ້ທີ່ຖືກລະລາຍ. ການກວດກາຕິດຕາມຢູ່ຈຸດສົ່ງຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເພື່ອກວດກາປະສິດທິພາບຂອງການຂົນສົ່ງແບບຂົນສົ່ງ.

ເປືອກ

ເປືອກສາມາດຖືກນໍາເຂົ້າໃນສິນຄ້າ ການຄ້າເພາະວ່າມັນຖືກຮັກສາຄວາມຮ້ອນບໍ່ວ່າຈະກ່ອນຂົນສົ່ງ ຫຼື ຫລັງ ຈາກມາຮອດລາວ. ຕາຕະລາງການຮັກສາຄວາມຮ້ອນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບລັກສະນະຂອງເປືອກ. ທຸກຄໍາຮ້ອງສະໝັກຕ້ອງຖືກ ສົ່ງໄປທີ່ພະນັກງານກັກກັນ. ການຮັກສາກ່ອນການຂົນສົ່ງ ຄວນໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານທີ່ເໝາະ ສົມ.

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ບົດ

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຜະລິດຈາກປະເທດອື່ນນອກຈາກອາຊີ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ອາດຈະຖືກນໍາເຂົ້າ ໃນການກວດກາ ແລະ ຮັກສາ, ຖ້າຈໍາເປັນ.

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຜະລິດຈາກປະເທດທີ່ບໍ່ແມ່ນອາຊີ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໂດຍສະເພາະ, ການຈັດສົ່ງທຸກໆຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຜະລິດຈາກບັນດາ ປະເທດອາຊີຕ້ອງໄດ້ຮັບການບໍາບັດ ຫຼື ຮັກສາຄວາມຮ້ອນ. ການຮັກສາອາດຈະຖືກນໍາໃຊ້ກ່ອນການຂົນສົ່ງ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເຖິງ 21 ວັນກ່ອນທີ່ຈະເອົາເຂົ້າໃນພາຊະນະສໍາລັບການຂົນສົ່ງ.

ຖ້າບົດຂຽນຖືກຫໍດ້ວຍພາດສະຕິກ ຫລື ວັດສະດຸອື່ນໆທີ່ບໍ່ສາມາດແຜ່ລາມໄດ້, ພວກມັນຕ້ອງຖືກລວບລວມ ກ່ອນການຫໍ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ຫຼື ວ່າການຫໍຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ຫລື ຖິ້ມ ເພື່ອຊ່ວຍການແຊກຊຶມເຂົ້າສູ່ກະແສໄຟຟ້າ.

ການຍົກເວັ້ນ ຈາກການຮັກສາແບບບັງຄັບອາດຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງເຊັ່ນ: ເຄື່ອງດົນຕີ, ເຄື່ອງອຸປະກອນເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ເຟີນິເຈີ. ການສະໝັກສໍາລັບສິ່ງນີ້ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ພະນັກງານທີ່ເໝາະ ສົມ ຂອງພະແນກກັກກັນພ້ອມດ້ວຍລາຍລະອຽດທັງໝົດ ຂອງຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ແລະ ພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການການ ຍົກເວັ້ນ.

ສິນຄ້າຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າເຊັ່ນ ຜົນກະທົບສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນກໍ່ຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຈາກການຮັກສາແບບບັງຄັບແຕ່ກໍ່ມີການກວດກາ ແລະ ຮັກສາຖ້າຈໍາເປັນ.

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ອັດ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະດານເຂົ້າ

ຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານີ້ ອາດຈະຖືກນໍາເຂົ້າໂດຍຜ່ານການກວດກາໃນເວລາມາຮອດ. FCL (ເຕັມຕູ້ບັນຈຸ) ສາມາດ ສົ່ງໂດຍກົງເຖິງສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ນໍາເຂົ້າໄດ້ ເພາະວ່າຕູ້ຄອນເທນເນີ້ຖືກລົງທະບຽນ ແລະ ສິນຄ້າຖືກປົກຄຸມດ້ວຍ ໃບຢັ້ງຢືນ ທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ກ່ອນການຂົນສົ່ງ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນຂອງຜູ້ຜະລິດຢັ້ງຢືນວ່າພວກມັນຖືກຜະລິດໃໝ່ພາຍ ໃນ 21 ວັນນັບແຕ່ມີຂົນສົ່ງຫຼືຂົນສົ່ງ.

ໄມ້ໄຜ່

ມັນມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ວ່າໄມ້ປ່ອງໄມ້ໄຜ່ຈະຖືກລະບາດຈາກບັນດາເບື້ອໄມ້ໄຜ່. ສະນັ້ນ, ການຈັດສັນການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາດ້ວຍການເຮັດຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ການຮັກສາຄວາມຮ້ອນ. ການປິ່ນປົວກ່ອນການຂົນສົ່ງອາດຈະ ຖືກນໍາໃຊ້ພາຍໃນ 21 ວັນນັບແຕ່ເວລາຂົນສົ່ງ ຫຼື ຂົນສົ່ງ.

ສາງຫວາຍ

ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການປິ່ນປົວແບບບັງຄັບ. ມັນຂຶ້ນກັບການກວດກາແລະການຮັກສາຖ້າກວດພົບວ່າມີການ ລະບາດ.

ຂີ້ເຫຍື້ອ

ການກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອສໍາລັບການຜະລິດ ຫລື ຈຸດປະສົງດ້ານພຶດສວນອາດຈະຖືກປົນເປື້ອນຈາກດິນແລະ ສັດຕູພຶດກະສິກໍາ. ຜູ້ນໍາເຂົ້າທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຄວນຕິດຕໍ່ຫົວໜ້າກັກກັນສໍາລັບລາຍລະອຽດທີ່ ຈໍາເປັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ ຕາມ, ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສະອາດເປັນວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ບໍ່ໄດ້ນໍາສະເໜີຄວາມສ່ຽງກັກກັນທີ່ ສໍາຄັນ ແລະ ອາດຈະຖືກນໍາເຂົ້າໂດຍ ບໍ່ມີການກວດກາ.

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແລະ ໄມ້ໃນພາຊະນະບັນຈຸ

ໄມ້ທ່ອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ໃນຖັງ FCL ອາດຖືກເກັບກູ້ເພື່ອຈັດສົ່ງກັບສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ນໍາ ເຂົ້າທັນທີ ຖ້າພວກມັນຖືກເກັບມ້ຽນກ່ອນທີ່ຈະຂົນສົ່ງ ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ຖ້າຫາກວ່າອຸປະຕິເຫດແມ່ນເຮັດຢູ່ ພາຍໃນຕູ້ຄອນເທນເນີ, ສິນຄ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕອກເພື່ອໃຫ້ສາມາດແຈກຢາຍກະເປົາເປື້ອນໄດ້ໂດຍການໃຊ້ກະເປົາ ເພື່ອຮັກສາສິນຄ້າອອກຈາກພື້ນເຮືອນ, ໃນກໍລະນີຂອງໄມ້ເລື້ອຍແລະ ແມ່ພິມໂດຍການຕິດແທ່ນເພື່ອແຍກຊິ້ນສ່ວນ ຕ່າງໆຕາມແຄມຂອງ ຄວາມຍາວໃຫ້ຄວາມຫນາສູງສຸດລະຫວ່າງສະຖານທີ່ຂອງ 200mm.

ຖ້າການຈົມນໍ້າຖືກປະຕິບັດຢູ່ນອກຖັງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໄມ້ທ່ອນອາດຈະຖືກມັດໄວ້ໃນຖັງ. ໃນສະພາບການ ດັ່ງກ່າວ, ໃບຢັ້ງຢືນການປອມແປງຄວນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງວ່າໃນໄລຍະການຟຸມເຟືອຍໄມ້ຖືກຢຸດໃນທຸກໆ 200 ມມ.

ຖ້າຫາກພົບເຫັນແມງໄມ້ທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນໄມ້ທີ່ກວດກາການກັກກັນ, ການຍຶດເອົາອາດຈະຖືກຢຸດຢູ່ໃນໄລຍະ 200 ມມ ກ່ອນການຈຸດ.

ຖັງບັນຈຸ ຈຸດປະສົງທົ່ວໄປແມ່ນບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປັນເຮືອຂົນສົ່ງໂດຍບໍ່ມີການຜະນິກ ເຂົ້າຕົ້ມ. ເພາະສະນັ້ນ, ການລັກລອບຂົນສົ່ງສິນຄ້າພາຍໃນພາຊະນະຕ້ອງໄດ້ເຮັດພາຍໃຕ້ກະບອກນ້ຳມັນອາຍແກັສ ພ້ອມປະຕູປະຕູ. ພະລັງກິນຄວນໄດ້ຮັບການອາຍ ແລະ ພັດລົມຕ້ອງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍໃນການໄຫລວຽນຂອງ ສານພິດ.

ການຍັງຢືນ

ໃບຍັງຢືນການປິ່ນປົວທີ່ອອກໂດຍອົງການການຄ້າ ຫຼື ບໍລິສັດຄວບຄຸມສັດຕູພິດຈະຖືກຍອມຮັບ ສຳລັບການ ປິ່ນປົວກ່ອນ ການຂົນສົ່ງເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າການຮັບຮູ້ໄດ້ຖືກຖອນໂດຍ ກັກກັນແຫ່ງຊາດ ຍ້ອນຜົນຂອງການກວດພົບ ແມງໄມ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນສິນຄ້າທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍໃບຍັງຢືນການຮັກສາ.

ໃບຍັງຢືນການກັກຂັງຕ້ອງລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງຂອງຜູ້ໃຫ້ສານ, ຂະໜາດ, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດໃນໄລຍະ fumigation, ໄລຍະເວລາຂອງການ ສຳ ຜັດແລະວັນທີຂອງການປິ່ນປົວ. ຄຳຖະແຫຼງການເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນ 'ສິນຄ້າທີ່ ຖືກປ້າໄວ້ກ່ອນຫໍ' ຫຼື 'ຕູ້ຄອນເທນເນີທີ່ບັນຈຸຢູ່ພາຍໃຕ້ແຜ່ນກະຈົກພ້ອມດ້ວຍປະຕູເປີດ' ຫຼື 'ຕູ້ຄອນເທນເນີພາຍນອກ ທີ່ມີໄມ້ທ່ອນທຸກໆ 200 ມມ' ກໍ່ຕ້ອງຖືກລວມເຂົ້າໃນເມື່ອນຳໃຊ້ໄດ້.

ໃບຍັງຢືນການຮັກສາຄວາມຮ້ອນຕ້ອງລະບຸອຸນຫະພູມການຮັກສາ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງການສຳ ຜັດ.

ການຮັກສາຄວາມຮ້ອນ ແລະ ການຮັກສາຄວາມຮ້ອນພຽງແຕ່ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງໄມ້ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ການປົກປ້ອງທີ່ເຫລືອຈາກການຕໍ່ຕ້ານການກັບຄືນມາ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃບຍັງຢືນແມ່ນຍອມຮັບໄດ້ຖ້າການຮັກສາຖືກ ປະຕິບັດພາຍໃນ 21 ວັນຫຼັງຈາກການຂົນສົ່ງ ຫຼື ເຄື່ອງບັນຈຸ.